உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month at one shilling a Quarter, payable in advance.

௨. புத்தகம், சஞ்சிகை.௬.] ௲௮௱௪௨ ௵. பங்குனி ௴ ௭, தேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, March 17, 1842. [Vol. II. No. 6.

பாண்டி வள நாட்டுச் சரித்திரக் குறிப்பு.

(Historical Sketch of the Pandian Kingdom)

(Continued from page 50.)

பெரும் பான்மையான சாதனங்களிலே, ராசராசேந்திரனுடைய அரசாட்சிக்குப் பின் (சிலகாலம் அரசாண்ட இராசாக்களுடைய) பேர்கள் மாத்திரம் வரிசையாயெழுதியிருக்கின்றன. அது எல்லாச் சங்கதிகளிலேயும் சரியாயொத்திருக்கவில்லை. ஆனாலும் (௨௪, ௨௫) இராசாக்கள்மட்டுந் தொகைபிரித்திருக்கிறதாகக் காண்கின்றது. ஒவ்வொரு இராசாங்கத்துக்கு இவ்விருபது வருஷங்கள் வைத்துக்கொண்டு அந்த எண்ணிக்கையுஞ் சரியானதென்று வைத்துக்கொண்டால் இந்தவரிசையிலே வந்தராசாவைக்கிறிஸ்தாண்டினுடைய இரண்டாஞ் சதகத்திலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. மேலும் அந்தக்காலக் குறிப்பு முழுதும் போதாமையாயிருக்கிறபடியினாலே ஏற்படுத்திக்கொள்ளப்பட்ட எந்தத் தீர்மானங்களும் வெகுகாலத்துக் கிடங்கொடுக்குதென்கிறதும் வம்சசேகரனென்றவன் துரைத்தனத்துக்கு வந்த நிசமான காலம் எவ்வளவுஞ் சரியாய்த் தீர்மானிக்கக்கூடாதென்கிறதும் தெளிவாயிருக்கின்றது. இந்தக் கணக்கிலே மாத்திரமல்ல மற்ற அநேக நியாயங்களிலேயுங் கூட, நம்முடைய ஆண்டின் பூர்வசதகங்களிலே அதை வைத்துக்கொள்ளுகிறது மிகவும் போதுமாயிருக்கின்றது. அது எந்தக் காலத்திலேயாவது வந்திருக்கட்டும், ஒரு புதுமாதிரிராசரீகம் ஏற்படுத்தினவனாக வம்சசேகரனைக்குறித்துப் பல சாதனங்களிலேயுஞ் சொல்லுகிறபடியே மதுரையில அவனுடைய அரசாட்சியானது ராசதந்திரத்திலே தாறுமாறாகவிருந்ததாகக் காண்கின்றது. இந்த உலகத்தை மூடின சலப்பிரளயத்தினின்றும், பாண்டியதேசம் வெளிகண்டபின்பு அரசுசெய்த முதலிராசாவாகவும் பாண்டியதேசத்தினெல்லைகளை மறுபடி ஒழுங்குபண்ணுகிறதற்காக மூலலிங்கத்தினிடத்திலிருந்து உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டவனாகவும், இவனைக்குறித்து மதுரைபுராணத்திற் சொல்லியிருக்கின்றது. பின்சொல்லப்பட்ட இந்தச் சங்கதியிலே பல சாதனங்களுமொத்திருக்கின்றன. பின்னும் மதுரைக்கோட்டையும் அரண்மனையும் பல கோவில்களுஞ் சாவடி சத்திரங்கள் கட்டினவனாகவும் பூர்வ பட்டினத்தை மறுபடியும் ஸ்தாபித்துஉயர்த்தினவனாகவும், இவனைப்பற்றிச் சொல்லுகிற காரியங்களிலே அவைகளொத்திருக்கின்றன. இந்தக் கட்டிடங்களிலே இன்னமுங் காணப்படுகிற குட்டிச்சுவர்களிலேயும், இடிந்து கிடக்கிற அவைகளின் கட்டைச் சுவர்களிலேயும், வம்சசேகரனுடைய பணிவிடைகளிலே இடிந்துபோனவைகள் பாதியிருக்குமென்கிறது சரிபோலவிருக்குது. மதுரைக்கோட்டையானது சுற்றளவிலே மூன்றேமுக்கால் நாழிகையளவு இப்போ இருக்கின்றது. அரண்மனை, சொக்கநாதர் கோயில், திருமலைநாயகன் சத்திரம், இவர்களுடைய குட்டிச்சுவர்களெல்லாம் இவைகளுக்குள் அடங்கியிருக்கின்றன. திருமலைநாயகன் சத்திரமானது பிற்காலத்திலே கட்டினதாகத் தோற்றுகின்றது. அரண்மனைக்குச் சேர்க்கையான கட்டிடங்கள் அநேகங் கட்டியிருக்கின்றன. இவைகள் தானியேல் (Mr. Daniel) துரையினாலே சொல்லப்பட்டபடி இந்துக்களுடைய சிற்பசாத்திரப்படிக்கும் சராசேனிச் சிற்பசாத்திரப்படிக்கும் (Saracenic Architecture) கலந்த கட்டிடங்கள்போலிருக்கின்றன ஏனென்றால், முன்னுண்டான கட்டுவேலைகள் இந்துக்களுக்குள்ளே உரித்தானதாயோசிக்கப்படுகிற அலங்காரமான, மாதிரிகளாயிருந்தபோதைக்கும், அந்தச் சவுக்கங்கள் பேரிலேயுங் கட்டைகள்பேரிலேயும, பிற்காலத்திலுண்டான கட்டிடங்கள் பதினேந்தாஞ் சதகங்களிலேயும் பதினாறாஞ் சதகங்களிலேயும் மோகல(Mogul)தேசத்து ராசாக்களாலே பாரிஷ(Persia)தேசத்து மாதிரியைச் சேர்ந்தவைகள் போலக் காண்கின்றன. இந்த யாத்திரி சொக்கநாதர் கோயிலிலேயும், அதைச் சேர்ந்த மண்டபங்களிலேயும், திருட்டாந்தரமாயிருக்கின்றதுமல்லாமல் தாங்கள் மிகவும் பூர்வீகமானவர்களென்று இந்துக்கள் வழக்காடும் படியாயும் இடங்கொடுத்திருக்கின்றது. வம்சசேகரனானவன் விசேஷமான உச்சவங்களிற் பெரிய தேர்களைச் சிறப்பாயலங்கரித்து அதிற் சுவாமியையேற்றி மனிதர்கள் வெளியேயிழுத்துக்கொண்டு போகிற வழக்கத்தையும் மறுபடி ஸ்தாபித்தானென்று சொல்லியிருக்கின்றது.

(இன்னும்வரும்.)

Life of Mohammed.—மகமதுவின் சரித்திரம்.

௬ம். அதிகாரம்.

(*Mohammet's Pretensions respecting the Koran—The disdainful rejection of his Message by his fellow-citizens—His consequent Denunciations against them.*

(கோறுன்புத்தகப் பிரபவிய விபரம்.)

கோறுன்புத்தகமுழுவதையுஞ் சனங்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்களெல்லாரும் ஒரு பகுதியோடே மற்றொரு பகுதியை ஒத்துப்பார்த்து ஒன்றுக்கொன்று சமரசப்படாமற் காரியத்திலும் பொருளிலும் வித்தியாசப்பட்டதுண்டானால், என்னால்மறுமொழி சொல்லக்கூடாத அநேக கேள்விகளைக்கேட்பார்கள். அப்போ நான் முட்டுப்படவேண்டுமேயென்றெண்ணி இவ்விதமாகக் "கோறுன் புத்தகத்தைக் கொஞ்சமாய்த் தனக்குக் காபிரியேல் தூதன் வெளிப்படுத்தினாரென்றும் அப்புத்தகம் வரம்பிலா ஞானத்தையுங் கடையிலா வீரியத்தையும் இலட்சணமாகப்பொருந்திய பராபரனுடைய சிங்காசனத்தண்டையில் மோட்சமண்டபத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்ததென்றும், இன்றைக்கு நடந்த காரியம் அல்லது நிருபித்த கட்டளையானது நாளைக்கு நடக்குங் காரியத்தோடொவ்வாமலிராதென்றுஞ் சொல்லிச் சாதித்துச் சற்றென்கிலுஞ் சனங்கள்தான் பேசும் பேச்சிற்சந்தேக விபரீதங்கொள்ளாயல் தன்னை நம்பும்படிக்குப் பண்ணிக்கொண்டார்." இவ்விதமாகவே கோறுன் புத்தகமுழுவதையுஞ் சனங்களுக்கு வெளிப்படுத்திச் சொல்ல (௨௩) வருடஞ்சென்றது. அப்படியிருந்துந் தான் மாத்திரம் அப்புத்தகம் முழுவதையும் வருடத்துக்கொருமுறை கண்டாரென்றும், அது பரதீசின் பொன்னினாலும், இரத்தினத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட பட்டுவஸ்திரத்தினால் மூடிக் கட்டப்பட்டிருந்ததென்றும், தான் சாகிற வருடத்தில் மாத்திரம் அப்புத்தகத்தை இரண்டுமுறை கண்டாரென்றும், தன்னுடைய சீஷர்களுக்குச் சொன்னார். இந்தக் கள்ளமுந்தப்பறையுமான கோறுன்புத்தகத்திலொருபங்கு மகமது நபியினுடைய ஓட்டத்துக்குமுன்னே மக்கநகரியிலும், மிச்சப்பகுதி மெத்தினாவிலும்(Medina) பிரசித்தம்பண்ணப்பட்டது. எப்படியாகில் கோறுனிலோர் பகுதியைத் தீர்க்கதரிசியெடுத்து அத்தைத் தன்னுடைய எழுத்துக்காரியகர்த்தனிடத்தில் (வெருன்றிலெழுதும்படி கொடுத்து அது எழுதிமுடிந்த பிறகு சனங்களுக்குக் கொடுப்பார். அத்தை அவர்கள் வாசித்துக் கெட்டியாய்த் தங்கள் மனதில் அவதானப்படுத்தின பிறகு திரும்பவும் அத்தை அவர்களிடத்திலிருந்தெடுத்து "அப்போஸ்த்தல ஆழியப்பெட்டி" என்று பெயர்கொண்ட ஓர்பெட்டியிலே வைப்பார்.— (இந்தப் பெட்டி வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட உடன்படிக்கையின் பெட்டியென்று நாம் நினைக்க இடமுண்டு.)

மகமதுநபி சாகுந் தருணத்தில் இந்தப் பெட்டியைத் தன் பெண்சாதிகளிலொருத்தி வசமொப்படைபண்ணினார். அதிலிருந்து தானே கோறுன் புத்தகத்தின் முதற்பங்கை அபூபீக்கர் என்பவர் ஒழுங்கு பண்ணிச்சேர்த்துஎழுதினார். பிறகு (Othman) ஓதுமன் என்பவர் அத்தை எடுத்துச் சுருக்கித் திருத்திப் புதிப்பித் தொழுங்குபண்ணியிருக்கறார்.

மகமதுநபி சொன்ன காரியத்தை மக்கநகரியிற் சனமோ சற்றெங்கிலுஞ் சந்தேகங்கொள்ளாமலேற்றுக்கொண்டாலும், அவருக்குக் கட்டின உறவு முறையாரோ அவரை அங்கிகரிக்கவில்லை. சிலரோ அவரை மந்திர தந்திரவாதியென்றும், ஸ்தம்பன வித்தைக்காரனென்றுஞ் சொல்லி இழிவுபண்ணினார்கள். வேறு சிலரோ இவரைப் பூருவமான கட்டுக்கதையை விற்கிற பைத்தியகாரனென்றுஞ் சொல்விப் பழித்துப் பேசினார்கள். இன்னும் மக்கநகரியார் சொன்னது "கோறுன்புத்தகம் வானத்திலிருந்து உமக்கனு

ப்பப்பட்டதென்று சொல்லுகிறீர், உண்மையாகவே, உம்மைப் பசாசு பிடித்துக்கொண்டாட்டி அலைவுபண்ணுகின்றது" என்றார்கள். கோரான் புத்தகமோ சற்றென்கிலும் நம்பிக்கை வைக்கக்கூடாத குசமசக்கான் சொப்பனங்களை அடக்கியிருக்குதேயல்லாமல் மற்றும்படியல்லவென்று சிலர் சொன்னார்கள். சிலர் அப்புத்தகத்தை மகமது நபிதானே சம்பிறுதாயமான கள்ளத்தட்டாய்ச் செய்ததென்றார்கள். இப்படியே அவருக்கு விரோதமாகப் பற்பல காரியங்களை எடுத்துச்சொன்னார்கள். ஆனாலும் மகமது நபியோ சற்றென்கிலுந் தயிரியவீனப்படாமல், கோரான்புத்தகமுண்மையென்று சொல்லாதவன் சபிக்கப்படக்கடவன். நானே அவனை அக்கினிச்சுவாலையிற் போடுவேன். அக்கினிச் சுவாலையோ ஒருவரையுந் தப்பவையாது, அது மனிதருடைய மாமிசத்தைத் தேடுகின்றது. அதற்குப் பத்தொன்பது தூதர்கள் காரியகாரர்களாயிருக்கிறார்கள். அவிசுவாசிகளுக்கோ விலங்குகளையும் கண்ட வளையங்களையும், கொழுந்துவிட்டெரிகிற அனலையும் அவர்கள் பங்காக நிசமித்தோம். இப்படிப்பட்டவர்கள் அனைவரையும் நாம் அக்கினியிலெறிவோம். அப்போ அவர்களுடைய தோல் எல்லாம் எரிந்துரிந்துபோம். பிறகு அவர்கள் படும் ஆக்கினை கொடூரமாயிருக்கும் படிக்குப் புதுத்தோலை அதற்குப் பதிலாகக் கொடுப்போம்.

தேன்சமுத்திரத் தீவில் நடந்த சங்கதி.

(Missionary Enterprises in the South seas.)

(Continued from page 30.)

இதின்மேலே எங்கள் ஊருக்குப் போக நினைத்துக் கப்பலேறிப் பாய்வலித்துச் சுகமேவந்து சேர்ந்தோம். போர்வீரர் வெற்றிகண்டவிடத்திலே கொள்ளையகப்பட்டாற் சந்தோஷத்துடனே அவைகளைத் தங்களூருக்குக் கொண்டுபோவதுபோல நாங்களுஞ் சுவிசேஷ விதையினாலே வெற்றிகொண்ட (அத்துதாகியரின்) விக்கிரகங்களை எங்கள் கப்பவின் அம்மாறு பாய்மரங்களிற் கட்டித் தூக்கிக்கொண்டு சந்தோஷத்துடனே எங்களூர்க்கரையிற் சேர்ந்தோம். எங்களூரவர்கள் அக்களிப்புடனே எங்களை அழைத்துக்கொண்டுபோனார்கள்.

அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை இராத்திரி கோவிலிலே கூட்டங்கூடிப் பாடின பின் எங்கள் பிரயாணத்திற் கண்டவைகளை விபரமாய்ச் சொல்லி நாங்கள் கொண்டுவந்த உருவங்களையுங் காண்பித்தோம். அவ்விடத்தில் (அத்துதாகியின்) பிரதானிகளும் வந்திருந்தார்கள். அந்த வேளையில அவ்வூரவர்களிலிரண்டுபெயர் மாத்திரம் எடுத்துப்பேசின காரியங்களைச் சொல்லுகிறோம். அவையாவன, "சிநேகிதரே கடலிலே உண்டாகிற நச்சுப் பதார்த்தங்களை அநேக முறை கண்டிருக்கிறீர்கள். இவ்வூரவர்களுக்கு நஞ்சாயிருப்பதோ இந்த விக்கிரகங்கள். அவை மனிதருடைய ஆற்றுமாவிலுஞ் சரீரத்திலுந் நஞ்சைக் கலக்கப்பண்ணுகின்றன. ஆகிலும் இனிமேல் அவைகளின் பலம் எங்கள் மெற் செல்லமாட்டாதபடியினாலே சந்தோஷப்படுவோமாக. விக்கிரகாராதனையை விட்டு மனந்திரும்பாதவர்களைக் குறித்து அவன் சொன்னதாவது இவைகளை நீங்கள் தேவர்களென்று அறிக்கையிடாதிருந்தும் நீங்கள் மனந்திரும்புமட்டாக அவைகளே உங்கள் தேவர்கள், ஆதலாற் கிறிஸ்துவினிடத்து மனந்திரும்புங்கள்; அவரோடெதிர்த்து நில்லாதையுங்கள்; மரத்தினாற் செய்யப்பட்ட தேவர்களை அக்கினி பட்சித்துப் போடுகிறதே! ஆனாலுஞ் சொரூபமற்ற கடவுளுடனே ஆர்தானெதிர்த்து நிற்பான்? அவருங்களுக்குத் தென்படுகிறவரல்லவே, நீங்கள் அவருடைய அடிமுடியின்னதென்றறிகிறதற்கு உங்களுக்கு வல்லமையில்லையே, இத்தேவதைகள் வெற்றிகொள்ளப்பட்டன, ஆனாலும் காணப்படாதவரான பராபரன் மாறுபடாதவராய் என்றென்றைக்குமிருப்பார். துஷ்டகுணமுள்ளவர்களாயிருந்த இவர்கள் இப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குச் சகோதரராயிருக்கிறார்கள்."

மற்றவன் சொன்னது, "கிறிஸ்து இரட்சகருடைய இராச்சியம் பரம்புவதற்காக நாம் அவரை வேண்டிவருகிறோம், கடவுளும் எங்கள் வேண்டுதலைக் கெட்கிறாரென்பது நமக்குத் தெளிவாய்த் தெரிகிறது, ஏனெனில் முன்னே நாங்கள் இந்த விக்கிரகங்களில் ஒன்றையெடுத்துக்கொள்ள ஈட்டி முதலிய ஆயுதங்களினாலே ஒருவரோடொருவர் சண்டைபண்ணினாலும் எங்கள் கைகளாலெடுத்துக்கொள்வது அரிதாயிருந்தது; இப்பொழுது கத்தராகிய கிறிஸ்துவினுடைய சுவிசேஷமென்னும் படைக்கலத்தினாலே அவ்விக்கிரகங்களெல்லாமிங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றனவே; ஆதலால் இவைகளைக் கொண்டுவந்த கப்பலைப் பராபரனுடைய கப்பலென்று பெயரிடுவோமாக; இதினால் யாவருஞ் சந்தோஷப்படுங்கள், ஆகிலும் பசாசுகளாகிய இவ்விக்கிரகங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டதென்பதற்காக அதிகஞ் சந்தோஷப்படாமல் எங்கள் நாமங்கள் பரமண்டலத்திலே சீவபுத்தகத்திலெழுதப்பட்டிருக்கிறதென்பதற்காகச் சந்தோஷப்படுங்களென்று முடித்தான்."

மறுபடி இந்த விக்கிரகங்களிற் சிலதை (இங்கிலாந்திற்) சனங்கள் காணும்படி அனுப்பவெண்ணினோம், அப்பொழுது தீவாரிலொருவன் அவர்கள் எங்கள் மதியீனத்தைக் கண்டு சிரியாதபடி அவைகளை அனுப்பாமல் எரித்துப்போடுவது நல்லதென்று கேட்டுக்கொண்டான். (போமாரி) இராயனோ தன் சனங்கள் எப்படிப்பட்ட வீண் தேவதையை வணங்கிவந்தார்களென்பதை (இங்கிலாந்து) தேசத்தார் காணத்தான்வேண்டுமென்று தன் விக்கிரகங்களை அவர்களுக்கனுப்பச்சொல்லிக் கேட்டுங்கொண்டான்.

என் கூட்டாளியாகிய (வோன்) குருவென்பவர் (ஏழ்வி) தீவென்று சொல்லப்பட்ட அக்கூட்டமான சிறுத்தீவுகளில் எவ்விதமாறுதலுந் தேறுதலுமுண்டாயிருக்கிறதென்பதை அறியும்படி அவ்விடத்துக்குப் பிரயாணமாய்ப்போனவிடத்தில் அவர் கண்டகாரியங்களிற் சில பின்னாலெழுதிக் காட்டுகிறார். மேலும் அங்கே அவர் போனதினாலே தேவாராதனைக்கிணக்கமான சில புது வீடுகள் கட்டப்பட்டு அவ்விடத்திலே அநேகர் அவராலே ஞானஸ்நானமும் பெற்றார்கள்.

(அதியு) தீவின் பிரதானி முன் எங்களுக்குச் சொல்லியிருந்தபடி இந்த (வோன்) குருவென்பவர் அவ்விடத்திற் போகமுன்னே தேவாராதனைக்கான ஒரு கோவிலைக் கட்டி முடித்திருந்தான்.

(ஏழ்வி) தீவுக்குச் சேர்ந்த (அத்துதாகி) தீவைக்குறித்து (வோன்) குரு தமது காகிதத்திற் சொல்லும் விதமெப்படியென்னில், "நான் முன் இவ்விடத்தில் வந்தபொழுது கண்டிருந்த காட்சிக்கு இப்பொழுது பெரிய மாறுதலைக் காண்கிறேன்; பெண்பிள்ளைகள் அதிகமாய்ப் படித்துவருகிறதல்லாமல் தொப்பி, மேசு முதலிய உடுப்புகளையுண்டுபண்ணப் படித்துக்கொண்டார்கள். சமுசாரச் செபம் எங்குந் நடந்து வருகிறது. யுத்தத்துக்கடுத்த முயற்சி இவர்களுக்குள்ளே இப்பொழுதில்லை. வீடுகள் இப்போ சுண்ணும்பினாலே சிறப்பாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அவைகளிற் கட்டில், கவுச்சி முதலிய தளபாடங்களுஞ் சேகரித்து வைத்திருக்கிறார்கள்." (மெஸதர் வோன்) என்பவர் (இராயதோங்குவில்) தாம் போதகம்பண்ணி ஞானஸ்நானம்பண்ணின சங்கதிகளைக் குறித்து எழுதின பிறகு, விசேஷித்த காரியங்களை எழுதுகிறார். அவையென்னவெனில், "இங்கிலாந்தார் (தகத்தியன்) தீவு (சேசாயுத்தி) முதலிய தீவாருக்குள்ளே சுவிசேஷம் பரம்பினதைக் குறித்து அதிகமாய்ப் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனாலும் (இராயதோங்கு) தீவில் நடந்திருக்கிற காரியங்களைக் குறித்து அவர்கள் கேள்விப்படச் சம்பவித்தால் முன் சொன்ன தீவுகளைக் குறித்து அதிகம் வியப்பாய்ப் பேசார்களென்று நினைக்கிறேன்." (தகத்தியன்) தீவிலே குருமார் பதினைந்து வருடமாகப் பிரயாசப்பட்டதின்மேல் அதின்மேற் பலனைக் கண்டார்கள். (இராயதோங்கு) தீவு இற்றைக்கு இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னே இச் சமுத்திரத்திலே இருந்ததென்பதை அறிந்தவர்களில்லையே, அல்லவென்று இவர்களிப்படிப்பட்ட நற்செய்தி உலகத்திலெவ்விடத்திலாகுதல் அறிவிக்கப்பட்டுவருகிறதென்பதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கவுமில்லையே. அல்லாமலுமிப்பொழுது இவர்களுக்குள்ளே இருக்கிற மாறுதலுந் தேவபத்தியுஞ் சமுசாரச் செபங்களுந் (தகத்தியன்) தீவு முதலான மற்றுந் தீவாருக்குட் காணப்படமாட்டாதென்று நினைக்கிறேன். மேலும் இவர்கள் சுய சாதியாரான இரண்டு போதகர்களாலே இந்த மாறுதலித்தீவாருக்குள்ளேயுண்டாயிற்று, இவர்கள் இங்கே வரமுன்னே எரோப்பைக் குருமாரிலொருவருமிங்கே வரத் துணியவில்லை.

நானும், என் மனைவியும், (பிற்றுமனும்) அவர் பெண்சாதியும் ஒருவருஷக்காலமாக (இராயதோங்கு) தீவிலேயிருந்தோம், நாங்கள் இங்கேயிருக்கையில் இதற்கு முந்தின வருஷங்களிலே அவ்விடங்களில் நடந்த மாறுதல்களைப் பார்க்க இந்த வருஷத்திலே அநேகந் தேறுதல்கள் காணப்படத்தக்கதாகக் கத்தர் அவ்விடத்திலே சுவிசேஷ விரையைப் பரம்பப்பண்ணினார். இவ்விடத்திலிருந்த போதகர் புது வீடு கட்டி அதற்குப் போகப் புறப்பட்ட நாளிலே சனங்களெல்லாருங்கூடி ஒரு கூட்டம் வைத்தார்கள். அந்தவிடத்திலே நாங்களும் போனோம். அத்தருணத்திலே கூடியிருந்

தவர்களுக்கு அவ்விடத்திவிருந்த போதகர்களில் ஒருவர் போதகம்பண்ணிமுடித்த பிறகு எங்களுடனே கைகுலுக்கி ஆசாரஞ் செய்யும்படி சனங்கள் ஒருவர் ஒருவராய் வந்து எங்கள் கைகள் உளைவுகொள்ளத்தக்கதாக அங்கே நின்ற மூவாயிரஞ் சனங்களுங் கைகுலுக்கினார்கள். இப்போதகர் கட்டின புதுவீடு அத் தீவுக்குக்கிழக்குப்பக்கமாயுந் தூரமாயுமிருந்ததினாலே இவர்கள் சாமான்களைக் கொண்டுபோவதற்குத் தீவாரிற் பிரதானிகள் தலைமைக்காரர்முதலாக யாவரும் வந்து சேர்ந்து சிலர் இவர்களுடைய தீன்பண்டமூட்டைகளையுஞ் சிலர் கட்டில் கவுச்சிகளையுஞ், சிலர் உடுப்புப் பெட்டிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள். போகையில் மழையுரத்துப் பெய்ததினாலே தெருக்களிற் குழந்தை குட்டிகள் நடக்க வசதியாயிராதே்தப்பொனாலுந் தீவார் நல்ல தோள் வலிமையையுடையவர்களானபடியால் நடக்கமாட்டாத குழந்தைகளைத் தங்கள் தோள்களின்மேலே தூக்கிவைத்துக்கொண்டு இவ்வித தயவுகளை எல்லாம் இவர்களுக்குக் காண்பித்துக் கூட்டிக்கொண்டுபோனார்கள். இவர்களுடனே நாங்களுங் கூடிக்கொண்டுபோனோம். வீடுகள் நல்லாய்க் கட்டப்பட்டிருந்தது. அதிலே திறமான ஒரு வீட்டிலே நாங்கள் இருக்கும்படிக்கு அதை எங்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். இரண்டொரு நாளைக்குப் பிறகு போதகர்கள் எங்களிடத்துக்கு வந்து நாங்கள் வீட்டுக்குள்ளிராமல் வாசலில் வந்திருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்படியே நாங்கள் வந்திருக்கையில் தீவாரில் வெகு சனங்கள் கூட்டங்கூட்டமாகத் தலைச்சுமைகளுடனே வந்து எங்களுக்கு முன்பாக அந்தச் சுமைகளை இறக்கினார்கள். அதென்னவென்று நாங்கள் கவனமாய்ப் பார்த்தவிடத்தில் சில இரும்பினாலுஞ் சில மரத்தினாலுஞ் செய்யப்பட்ட விக்கிரகச் சுரூபங்களென்று கண்டோம். அந்த விக்கிரகங்களெல்லாம் இறகுகளினாலுஞ் சீலைத்துணிகளினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. பதினாலு சுரூபங்கள் அங்கேயிருந்தன. இவைகளிற் சிலதை எங்கள் சமுகத்திற் கிழித்து உடைத்தெறிந்தார்கள். சிலதை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பக் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

(இன்னும் வரும்.)

The History of Christianity in Ceylon.

(Translated from the "Friend.")

[Continued from page 55.]

இலங்கைத்தீபக கிறிஸதுசமயோற்பவ விருத்தாந்தம்.

ஆறும் சதகத்தில் இலங்கைத்தீவிலே அதிகம் யாபாரத்தொழில் நடந்தது. இந்தியரோ இவ்விடத்திவிருந்து பட்டுவத்திரம், கந்தவருக்கங்கள், இரத்தினக்கற்கள் முதலான நகைகளையுந் தங்கள் தங்கள் சொய ஊருக்கேற்றிக் கொண்டுபோய் விற்க, உரோமர் (Romans) பார்சியர் (Persians) முதலான சாதியாரோ மறு மறு தேசங்களுக்கேற்றிக்கொண்டு போய் யாபாரம்பண்ணிவந்தார்கள். இவ்வாண்டின் துவக்கத்தில், கொஸ்மஸ் (Cosmos Indopleustes) என்னும் அலக்கு சந்தரிய வருத்தகன் இந்துதேசத்துக்கு வந்து போனான். "இந்து தேசத்துக்கப்பால் இந்து சமுத்திரத்தில் தீவு இராவணம் என்னுந் தீவில் ஒரு கிறிஸ்துசபையுண்டு. அதிற் போதகருஞ் சபையாருந் தேவாராதனை பண்ணி வருகிறார்கள். இத்தீவுக்கப்பாற் கிறிஸ்த்தவர்களிருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியாது" எனக்கொஸ்மஸ் என்பவனெழுதியிருக்கிறான். இந்தக் காலந்தொடங்கி மகமது மதத்தை அநுசரிக்குந் துருக்கர் (Turks) இந்து தேசத்துக்கு வந்த காலம் வரைக்கும் இலங்கைத் தீவிற் கிறிஸ்துமார்க்கப் பிரபலியத்தைப் பற்றி யாதொன்றுமறியோம். முற்காலத்திற் பார்சியர் முதலிய அந்நிய வருத்தகர்கள் இலங்கைத்தீவுக்கு வந்து சபையை நாட்டித் தேவாராதனை பண்ணி வந்தார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. காலத்துக்குக் காலம் யுத்தங்களும் கலகங்களும் நடந்தபடியால் வாணிகம் நடந்தேறாமற் சபை யற்றுப் போயிற்று.

௲௫௱௫ ஆண்டு லோறன்கோ அல்மிடர் (D. Lorence d' Almida) என்ற ஒரு பறங்கிக்காரன் (Galle) காலியில் வந்திறங்கினபொழுது அவ்விடத்திவிருந்து ஊர்ப்பிறந்த இராசாக்கள் அனைவரும் யுத்த முயற்சியிலேற்பட்டிருந்தபடியாற் கிறிஸ்துமார்க்கமிவ்விடத்திலே சுறுக்காகப் பரம்புகிறதற்கு வழியாகுமென்று கண்டான். அப்போ கொற்றாவிவிருந்த (Cotta) முதற் சக்கிரவத்தி காரியம் மோசம் போகுதென்று கண்டு தன் பட்டத்துக்கு வாவிருக்கிற இராசாவின் படமும், பொற்கிரீடமுமொன்று கொடுத்து லிஸ்பன் (Lisbon) என்ற தேசத்துக்குத் தானுபத்தியமனுப்பினான். போன தானுபத்தியத்தை, ௩ம்.யோவான் (Don John III.) அதிக உபசாரணையோடேற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு வந்தனமுஞ் செய்து தன்னரண்மனையிலே தானே சொல்லப்பட்ட பொற்கிரீடத்தை உருவத்தின்மேல் வைத்துப் பிறகு இராசாவும் ஞானஸ்நானம்பெற்றார். அந்த வேளையிலே கண்டியிராசாவும் மன்னாருக்கோட (Manaar) எதுவாயிருந்தபடியால் ஒரே நாளிலே தானுந் தன் மனைவியுங் கத்திரினா என்ற (Catharine) மகளொருத்தியுங் கிறிஸ்துசபையிற் சேர்ந்தார்கள். இவர்கள் மன்னாருக்குப் போய்க் கொஞ்சக்காலஞ் சென்றபிறகு பிதாக் காலஞ் சென்றுபோகக் கத்திரினா என்றவளைப் பறங்கிக்காரர் ஆதரித்துத் தாபரித்துவந்தார்கள்.

[இன்னும் வரும்.]

இலக்கணக்களஞ்சியம்.

(On Tamil Grammar.)

மகாகனம்பொருந்திய முகாமைக்காரருக்கு வந்தனம்.

(இலக்கணக்கோத்தொழிபியல்.)

முப்பதெழுத்து முறையேயொற்றுமை, யன்றியுங் கசவுஞ் சயவும் வயவும், மனவும் லளவும் வலவுமன்றியு, மின்னும்பலவா மொற்றுமையென்ப. உம். அறுமுகம்-ஆறுமுகம்-பிக்கை- பிச்சை-பங்கசம்-பங்கயம்-கோவில்-கோயில்-கலம்-கலன்-அலமருகுயிலினம்-அளமருகுயிலினம்-வில்வம்-வில்லம் எனவரும். இன்னும் பலவென்றதனாற் பகுதிமுதலேந்தும் பெயர்முதனான்கு நிலைமொழியும் வருமொழியுங் கொள்க. உம். இயம்பினார் விளம்பினார் எம். உண்டனன்-உண்டான் எம். உண்ணாநின்றான்-உண்கின்றான் எம். ஒன்றனை-ஒன்றினை எம். முட்டீது-முஃடீது எம். கற்றீது-கஃறீது எம். பொற்பணி-ஆடகப்பணி எம். தொட்டான் தீண்டினான் எம். அதுவோ-அதுகொல் எம். கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப்பொருள்-சிவனஞ்சுதின்றான்-அரன்விடமுண்டான் என முறையே காண்க[முப்பதெழுத்து மென்றது முறையே யொற்றுமையென்ற தகரமுதனகவீறுவரைக்கு மொவ்வொன்றுக் கொவ்வொன் றினமென்றது தோன்ற வற்புறுத்திக் கூறியதென்க. அன்றியென வீரிடத்திற் கூறியது முன்புள்ளது-இன்றுள்ளது-சொல்லொற்றுமையென்னு மூவிதியும் பகுத்தறிதற்கென்க] (மன)

(போலியெழுத்தைப்போற்றுதல்கடனே.)

ஏது. தன்னல் ஐயெனெடுஞ்சினை மெய்பெறத்தோற்றும் ஐயந்திரப்பொருளை யுணர்த்தலு மெய்நடுநிலையு மிகுதிலறகோற்சே கை

யினாற்சொல்லக் கண்ணினாற்கேட்டிடு மொய்கொள் சிந்தையின்மூ
லையுமாயினம் கையறுநெஞ்சங் கடியல்வேண்டும் பொய்தீர்கா
ட்சிப் புரையோய்போற்றி ஔவியநெஞ்சத்தானுக்கமுஞ் செவ்வி
யான்கேடுநினைக்கப்படும். இவைபோலவருஞ் செய்யுளெல்லாமோ
னைத்தொடையொடு மெதுகைத்தொடையொடு மாறுபட்டிலக்க
ண வழுவாதல்காண்க. வடநூலாரிவ்விலக்கணத்தைத் தள்ளாதுச
மனுக்கரமென்று பெயரிட்டு ஓவ்விரண்டினையுந் தழுவினாரது பற்
றித்தமிழ்நூலாரினையெழுத்தென்றுமொழிபெயர்க்க மறந்துபோ
லியெழுத்தென்று மொழிபெயர்த்ததனாற் போலிச்சாக்கும் போலி
யிலக்கணம் போலியுரையென்னுஞ் சொற்களைப்போலே யிதனை
யுங் கருதி முன்னும் பின்னும்பாராது தள்ளினாரதுபற்றியே யிச்
சூத்திரஞ்செய்தனமென்க. (ரு)

சிலபெயரெச்சமுஞ் சிலவினைத்தொகையு மிருவகையுவமையும்
வண்ணச்சினைச்சொலும் பண்புத்தொகையென்ப கரும்வடநூலே.

உம். எண்ணும்பொருள்—எது, எண்ணப்படுவதாகிய பொருள்—
எம். துணியும்பொருள்—எது, துணியப்படுவதாகியபொருள் எம். வ
ரும் இவ்விரண்டனையும் வேறிலக்கணமென்பர். உரைகல்—எது, உ
ரைக்கப்படுவதாகியகல் எம். செய்குன்று—எது, செய்யப்படுவதாகி
யகுன்று எம். வரும்—மதிமுகம்—முகமதி—என்புழி—உருபிடையினுமீ
ற்றினுந்தொக்கதென்பர்—செங்காருரை—வெண்பூத்தாமரை—முறை
யேகாண்க. பகரும்வடநூலென்வேதமிழ்க்கடாதென்க, ஆயினீரி
லக்கணமும்பாயிரத்துட்கூறியதென்னையெனின் பெரும்பான்மை
நோக்கினனென்க. (யரு)

காரணமதனையேயிடுகுறியாகவும், மிடுகுறியதனையே காரணமா
கவும் பலசொல்லினையே யொருசொலலாகவு மொருசொல்லினை
யே பலசொல்லாகவுங் கருதுவரொரோவழிக்கற்றறிந்தோரே.

உம். கரி—கரம்—பணி—பணம்—வேல்—வேலன் இவற்றுள் யானை—பா
ம்பு—முருகன் எனவிடுகுறியாகவே பொருள்கொள்வர். பிறைசூடி—
சக்கரபாணி—கணபதி—காங்கேயனூர்—கனகசபையார்—சிதம்பரதில்
லைநாதர்—சந்திரசேகரர்—வயிரமுத்தர்—கந்தசுவாமியார்—சிவகாமி—
தெய்வயானை— இக்காரணப்பெயர்களை ஓர்மகனுக்கும், ஓர்மக
ளுக்கும் பொருத்தியிடுகுறிபெயரென்றே கொள்வர். மொழிப்பொ
ருட்காரணமென்னுஞ் சூத்திரத்திவிடுகுறிகளையெல்லாங் காரண
மாகக்கொண்டதுகாண்க. வாள்போலும்வேற்கண்—கோடாதசெ
ங்கோல்—வெருவந்தசெய்தொழுகும்வெங்கோலன்—அடியளந்தான்
ருயதெல்லாம். இவற்றுள், கண்—செங்கோல்—கொடுங்கோல்— அரி
எனவொருசொல்லாகவே கொள்வர். அன்றியும் கும்பகாரன்— இ
சைகாரன்—அலங்காரன்—இவற்றையுமொருசொல்லாகவே கொள்
வர். பொருப்பன்—இதனுள்பொருப்பென்னுமுரிமைப்பொருளினை
யுடையான் முருகன்—எனவும்—பொருப்பிற்கிறைவனாகிய குறிஞ்சி
மன்—என்றும—பலசொல்லாகவேகொள்வர். இந்நான்கிற்குஞ்சொ
ற்கிடந்தபடியே பொருள்கூறிவிலக்கணவழுவாதனோக்கி யிங்ஙன
மாறுபடச் சூத்திரஞ்செய்தனமென்க. இவக்கணவழுவாதலைவிரிக்
கிற் பெருகும. (உகூ)

வேற்றுமைவழியோடல்வழியன்றியு, மவ்விருவழியுமடங்குமபொ
துவழி, யம்மூன்றுள்ளே யடங்காவழியுமெனநான்கெல்லையியம்பு
வர்சந்தி.

இ—ள் பொதுவழிகொண்டதென்னெனின் பொதுத்திணை—பொ
துப்பால்—பொதுப்பெயர்—பொதுவினை— பொதுக்காலம்— பொது
வெச்சம்—பொதுமுற்று பொதுவிடமுதலியவற்றைத்தேர்ந்துகொ
ள்க. அடங்காவழிகொண்டதென்னெனின் அவி—பேடு—தெய்வம்—உ
லகமுதலியவற்றிற்குச் சொற்பொருடீணபான்முதலிய தொடுக்
கிற் சிறப்புமன்று பொதுவுமன்றென்றினுமடங்கா வழிபோலவெ
ன்க. வேற்றுமையல்வழிக்குதாரணம் வெளிப்படையேனை அவற்றி
ற்குதாரணம்வருமாறு. அஞ்செவி— அங்கை—கருப்புவேலி—உரைநூ
ல்—நூலுரை—மதிமுகம்—முகமதி—புலிகொன்றது—நாய்கடித்தது— இ
வைபோல்வன பொதுவழிச்சந்தி. பொருபடை—கருங்குதிரை— ப
டைபடை—பஃதுபத்து—வயிறுமோடு—மூன்றில—சாத்தன்சோற்றை
ப்பகற்கண்பசித்து விருந்தோடுண்டான். இவைபோல்வனவடங்
காவழிச்சந்திபொதுத்திணைமுதலைந்தும்வெளிப்படை—ஏனைமூன்றும்
வருமாறு ஓடியசாத்தன்—ஓடியவந்தான்—எது, முற்றுவினை. இவன்
சொன்னசொல். எது. முன்னிலைக்குமபொதுவிடம,தன்னொடுடுக்
குந் தன்மைப்பன்மையு முன்னிலைகூடிய படர்க்கையுமுன்னிலையும்
பொதுவிடமென்றலுமொன்று. அடங்காச்சந்தியை விரிக்கிற் பெ
ருகுமென்க. (ருக)

உயர்திணையியற்பெயரஃறிணையியற்பெய, ருயர்திணைப்பொரு
ளிற்சாதியொருமை,யஃறிணைப்பொருளிற் சாதியொருமை,யுயர்தி
ணைப்பொருளிற் சாதிப்பன்மை யஃறிணைப்பொருளிற் சாதிப்பன்
மை, யொருசொனின்றே தனித்தனியுதவுதலெனப்பிரிவேழென்றி
யம்புவர்புலவர். உம். இறை என்னு முயர்திணையியற்பெயரொரு
மைக்கும் பன்மைக்கும்பொதுவாய்நின்று வருமொழிவந்தபின்பு
இறைவன்வந்தான்—இறைவர்வந்தார் எனநிற்கும் கோ—வேந்து—அ
ரசு—அமைச்சு—கவி—பெண்டு—வேசை— உமை—தையல்— பேதை—பெ
தும்பை—முதலாயினவுமது. இவை—கோன்—கோக்கள்—வேந்தர்—வே
ந்தர்கள்—அரசர்—அரசர்கள்—அமைச்சர்— அமைச்சர்கள்— கவிகள்—
பெண்டுகள்—வேசையாள்—வேசையார்—உமையாள்—உமையார்—தை
யலாள்—தையலார்—பேதையாள்—பேதையார்—பெதும்பையாள்—பெ
தும்பையார் எனவரும். அஃறிணையியற்பெயர்வெளிப்படை— சிவி
கைபொறுத்தான்—வறியவனிரந்தான்—தானுமதனைவழங்கான் பய
ன்றுவ்வான்—இவைவருமொழிநோக்காமலே தனக்குரிய வொருமை
ப்பாலைவிட்டுப் பன்மைப்பாலையே விளக்குதலானுயர் திணைச்சாதி
யொருமையாயிற்று. இவ்விதியைமறந்து சிவிகைபொறுத்தாரெ
னக் குறளைத் திருத்தினாருமுளர். இல்வாழ்வானென்பான்— ஔவித்
தழுக்காறுடையானை—உடையானரசருளேறு— செல்லாமையுண்டே
லெனக்குரைமற்றுநின் வலவரவுவாழ்வார்க்குரை என முப்பாலினு
ம் பரந்துபெரும்பான்மை வருதலை நோக்கிலார்போலும் இவற்
றைத் திருத்த மறந்தனர்பொலுமென்க. நூலெனப்படுவது நுவ
லுங்காலை அஞ்சுவதஞ்சாமைபேதமையஞ்சுவதஞ்சலறிவார்தொ
ழில் உலகத்தாருண்டென்பதில்லென்பான் நேர்வதுநாடு—வினைவ
துநாடு—இவை வருமொழிநோக்காமலே தனக்குரிய ஒருமைப்பாலை
விட்டுப் பன்மைப்பாலையே விளக்குதலாலஃறிணைச்சாதி யொரு
மையாயிற்று "எண்ணென்பவேனையெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழுமுயிர்க்கு" இதனுளுயர்திணைச்சாதிப்பன்மை
யு மஃறிணைச்சாதிப்பன்மையுங்காண்க. கடுமொழியுங் கையிகந்
த தண்டமும் வேந்தனடுமுரண்டேய்க்குமரம்—பொருள்கருவி கால
மவினையிடனொடைந்துமிருடீரவெண்ணிச்செயல் இவற்றுள் அரம்
என்றதும், ஒடு—என்றதும், ஒருசொல்லாகநின்றே தனித்தனி உ
தவுதல்காண்க. முதனிலைத்தீபகம் இடைநிலைத்தீபகம் கடைநிலை
த்தீபகம் முதலாயினவுமது. இவ்வேழு நின்றநிலைதப்பிப்பிரிந்தது
காண்க. இவற்றுளுயர்திணையியற்பெயரில்லையென்பாரும் அஃறி
ணையியற்பெருஞ்சாதி யொருமையுமோரிலக்கணமென்பாரும் உ
யர்திணைச்சாதியொருமையும் அஃறிணைச்சாதியொருமையு மோரி
லக்கணமென்பாரும் சாதிப்பன்மையில்லையென்பாரும் ஒருசொ
ன்னின்று தனித்தனியுதவுதலைப்பெயர்ப்பொருள்கொளினும் பிரி
ப்பெச்சத்தினுமடக்குவாருமுளர். அவரிலக்கணநுட்பங் கூர்ந்தில
ர்போலும் அவர்களை மறுக்கிற் பெருகுமென்க. இப்பிரிவேழுமொ
ன்பது பொருள்கோளினு மடங்காவாம். (சங)

அஅந்நநிகுவிவருமொழிப்பொருளை, யின்மைபிறிது மறையினு
ளொன்றுக்கும். உம். அரூபம்—அநங்கம்— நிமலன்—குதர்க்கம்— விகு
ணம் பிறவுமவ்வாறுவருதல்காண்க. (யச)

இப்படிக்கு
தமிழ்ப்புலவர் வேதகிரிமுதலியார்.

நியாயமற்ற சமாதான நிராகரித்தலினெதிர்மொழிக்குச் சார்புரை.

(On Tamil Grammar.)

முகாமைக்காரரே,

சோடசாவதானப் புலவர் முதலிய பற்பல விற்பனர்கள் மகா
கனம்பொருந்திய தீ. தீ. மனப்புலிமுதலியார் சரவணமுத்தென்
பவர் இடையினத்திற்கினமில்லையென்றது நியாயமற்றதென்று மு
யற்குக் கொம்புண்டென்பவர்கள் போல இடையினத்துக்கு இன
முண்டென்றுகூறி, வேயல்வேரல் என வருதலால் யகரத்திற்கு ரக
ரமினமென்றும், கல்வலிது எனவருதலால் லகரத்திற்கு வகரமின
மென்றும் காழகவுடையான் காளகவுடையான் என வருதலால் ழ
கரத்திற்கு ளகரமினமென்றும் உரைத்தார்களே, அவ்வாறு கூற
லே நியாயமற்றதாயிருக்கின்றதே. ஏனெனில் நன்னூல் பிறப்பதி
காரத்தினுள் ககரத்தோடே அதற்கினமாகிய ஙகரத்திற்கும் சக
ரத்தோடே அதற்கினமாகிய ஞகரத்திற்கும் டகரத்தோடே அத
ற்கினமாகிய ணகரத்திற்கும் தகரத்தோடே அதற்கினமாகிய நக
ரத்திற்கும் பகரத்தோடே அதற்கினமாகிய மகரத்திற்கும் றகர
த்தோடே அதற்கினமாகிய னகரத்திற்கும் தனித்தனி முயற்சிவ
கையாற் பிறப்புணர்த்தல் போல யகரத்தோடே ரகரத்திற்குமல

கரத்தோடே வகரத்திற்கும் ழகரத்தோடே ளகரத்திற்கும் தனி
த்தனி முயற்சிவகையாற் பிறப்புணர்த்தல்வேண்டும். அவ்வாறி
ன்மையானும், பாதிச் சுரைக்காய் கறிக்குப் பாதிச் சுரைக்காய்
விரைக்கென்றதுபோல வேயல் வேரல் என யகரநின்ற சிலேக்கள
த்து ரகரநிற்பினும் வேற்றுமையின்றி யொரே பொருளை உணர்த்
தலாவினமென்ற விதிகாழகவுடையான் காளகவுடையான் என
வரும். ழகரளகரங்கட்குப் பொருந்துதல்போலக் கல்வவிது என
வரும். லகரவகரங்கட்குப் பொருந்தாமையானும், அவர்கள்கா
ட்டியதன்றிக் கல்யாது எனவருதலால் லகரத்திற்கு வகரமன்றி
யகரமுமினமாமெனக் கூறல்வேண்டும். அவ்வாறு விற்பத்திமான்
கள் கூறுமையானும், 'சுவைப்புளிமுன்னின்மென்மையுந் தோ
ன்றும" எனவும் "ணனமுன்னினங்கசஞபயவவ்வரும்" எனவும் வ
ல்வினத்துக்கு மெல்வினத்தை யினமாகப் பவணந்தி முனிவர் புல
ப்படக்கூறல்போல இவ்விடையின வீறுபுணரும் புணர்ப்பிலேயா
யினும் மயக்கவிதியிலேயாயினும் நூலாசிரியர் அல்லது உரையா
சிரியர் யரக்களையேயாயினும் லவக்களையேயாயினும் ழளக்களையே
யாயினும் இனமென்று கூறல்வேண்டும். அவ்வாறின்மையானும்,
இடையெழுத்துக்களிவ்விரண்டோரினமாமென்பதடாது. ஆதலா
ல அவர் அவதானமற்ற புலவரென்றும் மற்றவர்கள் விற்பத்தியற்
றவர்களென்றும் புலப்படுகின்றது. அஃதன்றி இடையினத்துக்
கினமுண்டானுற் பெயரின்னதென்றும இத்தனையெழுத்தென்றுங்
காட்டி மேற்படி தமிழ்த்தலைமைப்புலமைச் சரவணமுத்தென்ப
வராற் சொல்லப்பட்ட பவுன்களை வாங்கத் தெண்டிப்பார்களா
க. நான் சொல்லும் புத்தி இடையினத்துக்கினமுண்டானுல் இ
டையினமென்றொருக்காலும் பெயர்ப்படாதென்று இதினுலாவ
து அறிந்துகொள்வார்களாக. இப்படிக்கு.

யாழ்ப்பாணம். ௲அாசஉம். } வெங்கடாசலையர்
ஆ. பங்குனி௴. எதிகதி. } கார்த்திகேசையன்.

ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. ம. சரவணமுத்துக்கநுசாரம்.

(On Tamil Grammar-)

முகாமைக்காரரே,

நலலூர் மனப்புலிமுதலியார் சரவணமுத்தென்பவர் இடையி
னத்துக்கினமில்லையெனச்சமாதானஞ் சொன்ன யுத்திதிட்பத்தை
யுணராமல் வித்துவான்களாயிருப்பவர்களிலக்கணச் சாட்சிகொ
ண்டு நிராகரிக்கத்தொடங்கினது துக்கமான காரியம். சரவணமு
த்தவர்கள் இடையினத்திற்கினம் இலக்கண நூற்களின்படியில்லை
யென்று சொல்லவில்லையே அப்படியேல் இலக்கணச்சாட்சிவவி
யோடேற்கும். இடையினத்துக்கினங்கொள்வதவசரமில்லையென்
றும், அஃதொழிந்த மற்றையமுதலெழுத்துகள் யாவுமிவ்விரண்
டோரினமாயினமாதலவசரமென்றுங் கருதி யிடையினத்துக்கினமி
லலையென்றூர். அது சான்றோர் வாக்கிற்கேராதென்னின் சான்றோர்
சொன்ன யாவையுஞ் சரியென்று நாம் கொள்ளக்கூடாது. அப்ப
டிக்கொள்ளில், எழுவகைமதச்சாதனைக்கிடமின்று. மேலும் அக
த்தியத்திற் சொல்லிய சிலவற்றைத் தொல்காப்பியம் மறுத்துந்
தொல்காப்பியத்திற் சொலலிய சிலவற்றை நன்னூல் மறுத்தும்,
நன்னூலிற் சொல்லிய சிலவற்றை இலக்கணவிளக்கம் மறுத்தும்
வருகிறபடியால் அவ்விலக்கணநூற்களுக்காசிரியராகிய அகத்திய
ர், தொல்காப்பியர், பவணந்தி, வைத்தியநாதபண்டாரமுதலான
வர்களைப் பிழைப்படாச்சான்றோரென்னப்போகாதே. தாமெழு
தினதற்காதரவாக எடுத்துக்காட்டிய இரண்டு புலவர்களுடைய
நூல்களில் இனங்கொளு முதலெழுத்துக்களுள் ளிடையினத்தைத்
தள்ளியிருப்பதைக் காணுதார்போலச் சரவணமுத்தென்பவர்சொ
ன்னதிற் சான்றோர் தாங்கற்படவேண்டியதென்ன? அவன்தா
னென்னுங் கடிதத்தின்படி சான்றோர் இடையினத்தைப் பற்றிக்
கேட்டிருக்குங் கேள்விப்படிசெய்து நன்கொடை வாங்கிக்கொ
ள்ளலாமே. அதைவிட்டு எதிரெழுத்திலென்ன பலன்? முன்னுள்
ள பெரியவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னதினுல் மாத்திரம் நாம் அதை
ஏற்றுக்கொள்வது புத்திக்குறைச்சல, அப்படியிருக்கிற் கல்வி திரு
ந்தாது, முன்னுள்ளவர்களுடைய மோசத்திற் பின்னுள்ளவர்களும்
அமிழ்ந்து மாழவேண்டிவரும் ஆகையால் இடையினத்துக்கினமி
லலையென்று சரவணமுத்தவர்கள் சொன்ன சமாதானத்தினியா
யத்தையுமுண்மையையுங் கற்றோரறிந்து மடல்பெரிதுதாழையெ
ன்னும பாட்டின் கருத்தையும் முற்றுணர்ந்துகொள்வார்களாக.

இவ்விடம், இப்படிக்கு,
பங்குனி ௴. அ. திகதி. அலன்தாணுக்கநுசாரி

நிகண்டு வினவுக்த விடை.

Answer to the question on Negandu in No. I. Vol. II.

உதயதாரகையின் முகாமைத் துரைகளே,

உங்கள் உதயதாரகை, உம். புத்தகம், கஞ. சஞ்சிகையிற் கல்யா
ணசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் வினவிய நிகண்டு வினமெத்த நியா
யமானது. புத்தனுக்குப் புகன்ற இரண்டு கவியிலுஞ் சாந்தன்
சாந்தன் எனக் கூறியதைக்கூறியிருத்தல் பிழையென்று என் சிற்
றறிவிற்குத் தோன்றுகிறது. ஆகையால் "புனிதன் பகவன் சைன
ன் மூர்த்தி போகிவேந்தன் சினவரன் புத்தன்" எனத்திவாகரத்திலு
ம், சதுரகராதியிற் புத்தனென்ற இயற்சொல்லுக்குக் கூறிய திரி
சொற்களிலுஞ், சைனன் என்னும் பேர் காண்கின்றமையாலும்
அப்பெயர் மண்டலபுருடனிகண்டிற் காணுமையாலும் அந்நிகண்
டிற் புத்தனுக்குச் சொல்லிய இரண்டாம் பாட்டில் நான்காம் அ
டி "புண்ணிய முதல்வன் சைனன் பூமிசைநடந்தோன் புத்தன்" எ
ன்றிருக்கலாம். இப்படிக்கு

உடுப்பிட்டி பள்ளிக்கூடம் கதிரேசர்
௲அாசஉம் ஹு. மாசி௴. உஉக் தி. கணபதிப்பிள்ளை.

கனம்பொருந்திய முகாமைக்காரருக்குத் தேவகடாட்சமுண்டாவதாக.

(Answer to the three questions proposed in No. I. Vol. II. page 11-)

உதயதாரகை, உம். புத்தகம் கம். சஞ்சிகை, யகம். பக்கத்திற்
கண்டிருக்கிற மூன்று வினக்களுக்கு மறுமொழி என் புத்திக்குத்
தோன்றினபடி எழுதுகிறேன் என்னவெனில்,

கவது. "தமிழ்ச்சனங்கள் மனதுக்கடுத்ததும் நன்மை தீமைக்
குரித்தானதுமான காரியங்களிலே தேற்றங்கொள்ளாமலிருப்பத
ற்குண்டான தடைகளென்ன." என்னுங் கேள்விக்கு விடை.

க. தமிழருக்குட் செல்வராயிருக்கிறசிலர் வறியவர்கள் முதலான
சகலரும் படித்துக்கொள்ளும்படி பொதுவான கல்விச்சாலைகளை
ஸ்தாபிக்கிறதற்குக் கனவிலும் நினைக்கிறதில்லை. உ. வேறுசிலர் செ
ல்வப்பொருளிருக்கிற இடத்திற் கல்விப்பொருள் வந்தாற் செல்வ
ப்பொருள் அழிந்துபோமென்று வீணுக நினைத்துத் தங்கள் முதலா
னவர்களைப் படிப்பியாமல் விடுகிறார்கள். ௩. தமிழர் பெரும்பாலு
ம் ஒருவரோடொருவர் ஐக்கமாகவிருக்கிறதல்லை. ௪. சாத்திரத்து
க்கடுத்த அல்லது வித்தைக்கடுத்த யாதொரு நூதனத்தை அறிந்த
வன் பிறருக்குக் கற்றுக்கொடுக்கிறதற்கு இடம்பொருள் ஏவலுள்
ளவர்கள் அதற்கடுத்த உதவிபண்ணுமலத் தங்கள் வாழ்நாளை வீணி
லே கழிக்கிறார்கள். ௫. யாதொரு நூதனமான காரியத்தைக் கா
ண்கிறதற்கு முயற்சி பண்ணினுலும் அதிற்றொடர்ந்தேர்ச்சியாயிரு
க்கிறதில்லை. ௬. கல்விப்பயிற்சி அதிகமாக வளர்வதற்காகக் கல்விப்
பிரியன், கம். புத்தகம் யஙஞ் சஞ்சிகையிலெழுதினதற்கு இதுவரை
க்கும் ஒரு விடையெழுதவேணுமென்றுயாதொருவரும் நினையாம
லிருப்பதினுல்அதிற்கவனமில்லையென்பதையுங்கண்டுகொள்ளலாம்.

உவது. "வாலிபர்கள் உயர்ந்த உத்தியோகத்தில் வரவும் அதி
க கனத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் எவ்வித கல்விகள் அவர்க
ளுக்குத் தேவையாயிருக்கின்றது" என்னுங் கேள்விக்கு விடை.

உயர்ந்த உத்தியோகமாவது அரசாட்சியாரின் உத்தியோகங்க
ள் தான். இது இங்கிலீஷ் அரசாட்சியாகையால் இங்கிலீஷ் படிப்
புத்தான் தேவையென்று சொல்லவேண்டியதாயிருக்குது. அதி
லுஞ் சாத்திர சூத்திரங்களைப்பார்க்க நன்றுயெழுத வாசிக்கவும் து
பாசித்தனம் பண்ணப் பழகுதலும் நியாயப்பிரமாணம் முதலிய
வழமையான கல்வியைப் படித்தலும் பிரதான தேவையாயிருக்கி
ன்றன. ஆகிலும் இப்படிப்பட்ட கல்விகளைப் படித்து நல்ல யூகி
களாகவுஞ் சற்குணசாலிகளாகவும் இருக்கிற வநேகர் தெருவழியி
யுலைந்துதிரியச் சர்வமூடராயிருக்கிறவநேகர் மேலான சங்கைபொ
ருந்த உத்தியோகத்திலிருக்கிறதைப் பிரத்தியட்சமாய்க் காண்கிறோ
ம. அதெப்படியென்று விசாரிக்கில் உத்தியோக தத்துவத்திலு
யர்ந்த துரைமாருடைய உதவியினுல் அப்படியாகின்றது. ஆகை
யால் எல்லாவற்றிலுமிதுவே விசேஷமாகத்தேவையாயிருக்கிறது.

௩வது. "இவ்வூரிலிருக்கும் பெண்சனங்கள் படிப்பதினுல அவ
ர்களுக்கு வருமநயமென்ன நட்டமென்ன" என்றகேள்விக்கு விடை.

க. பெண்செனங்கள் படித்தால் அவர்கள் அறியாமையுந் துற்கு
ணங்களும் நீங்கி நல்லறிவுஞ் சற்குணமுமுண்டாம். உ. தேவனை
அறிகிறதற்குந் தங்களாத்தும ஈடேற்றத்தை அடைகிறதற்குமே
துவாயிருப்பார்கள். ௩. பிள்ளைகள் குழந்தைப் பராயமாயிருக்
கிறபோது படிப்பிக்கிறதற்கு மிகவும் லெகுவாயிருக்கும். ௪. எளி
யவளாயிருக்கிற ஒருத்தி படித்துக் கெட்டிக்காரியானால் மனுெ

ண்பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்கிறதினாலே தனது சீவனத்துக்கு வழி தேடிக்கொள்வாள்: பெண்கள் படிக்கிறதினால் மேற்சொன்ன சகல வித நயங்களேயன்றி யாதொரு நட்டமுண்டென்று நான் நினைக்கவில்லை: ஆனாலும் இத்தேசத்தில் ஆண்பிள்ளைகள் படிப்பு முயற்சியில்லாதிருக்கிறபோது பெண்கள் படிக்கிறதைப் பற்றிப் பேசவேண்டியதென்ன: இப்படிக்கு,

உடுப்பிட்டி பள்ளிக்கூடம்
௲அ௱௪௨ ஆ மாசி ௴ உடுதி } வேலாயுதர் சின்னத்தம்பி·

வெண்கலிப்பா.

வானதாரகைகடவுள்வகுத்தாலும் யாழ்ப்பாண
தானதாரகைக்குச் சரியாமோ? தேனமிர்தம்
இத்தாரகையருள்வதல்லாமலெவ்வெவர்க்கும்
அத்தாரகைதானருளுமோ—வித்தாரக்
கோடியுடுவானிருந்துங்கூறுலகச்செய்தியெல்லாம்
தேடிவந்துதேசமெங்குஞ் செப்புமோ-நாடிலதே
ஆதித்தன்முன்பிலவிரடங்குமேயிஃதும்
ஆதித்தன்முன்பதிகமாகுமே-ஓதில்
செகத்திருளிற்சிக்கியே சிந்தைதடுமாறுகின்றோர்
அகத்திருளை நீக்கவதற்காற்றலுண்டோ—முகத்துக்
கண்ணாடிபோலே கருதுபலகல்வியினை
விண்ணாடிவாழ்மீன் விளக்குமோ-மண்ணாளும்
மன்னர்கரமேற்கண்டுமன்னுசிர்மேற்கொண்டு
நன்னயமாய்ப்போற்றவதை நாடுவரோ-துன்னுமுடி
நேமிவட்டத்தோடுதிரைநேமிவட்டஞ் சூழ்ந்திலகும்
பூமிவட்டமெங்குமதுபோகுமோ-தோமிலார்
இதயதாரகையாயிலகுமியாழ்ப்பாணம்
உதயதாரகையினொளி. இப்படிக்கு
களத்தூர். முருகேசமுதலியார் கைபொப்பம்.

(Answer to the Mathematical Query of Mr. D. Riggs in No. 2, Vol. II.)
Solved by E. Rockwood.

Let rx and sx be the two numbers, then by the question, $r^2x^2+s^2x^2$ or $(r^2+s^2)\times x^2$ =cube, and $r^3x^3+s^3x^3$ or $(r^3+s^3)\times x^3$ = sqeare. Let $(r^2+s^2)x^2 = x^3 \div t^3$. Then, $x = t^3(r^2+s^2,)$ Substituting this value of x in the second equation, we have $(r^3+s^3)(r^2+s^2)^3\ t^9 =$ square. Putting this equal to $(r^2+x^2)^4\ t^{10}w^2$, we have $t = r^3+s^3 \div (r^2+s^2)\ w^2$. Substituting this value of t in the 4th equation we have $(r^3+s^3)^3 \div (r^2+s^2)^2\ w^6$; in which r, s and w may be taken at pleasure. This formula may be simplified by throwing out w, as being equal to one. Then the formula is $(r^3+s^3)^3 \div (r^2+s^2)^2$.

Question.

It is required to find two numbers whose sum is a square, the sum of whose squares is a square, the sum of whose cubes is a square, and the sum of whose biquadrates is a cube.

———

வேலாயுதர் சிதம்பரப்பிள்ளை என்பவர் கேட்ட கணக்கு வினவிற்கு விடை.

செய்யவிருவெண்கள் கனச்சேர்ப்பது கனத்தை
துய்யதனிவர்க்கமவை சூட்டுதொகைவர்க்கம்
மெய்யுறவறிந்துபிறி மேவிடு பலத்தை
ஐயமறவெண்களொடு தாக்கியறிபின்னை:

எ‑து: இயாதாகுதல் இருவெண்களின் கனத்தொகையின் கனத்தை அவையின் வர்க்கத்தொகையின் வர்க்கத்தாற் பிறித்து நின்ற பலத்தை அவ்விருவெண்களாற் பெருக்கி வருந் தொகைகளே வினவிய எண்களாம்:

வேறோர் வினா.

இருதொகைகூட்டில்வர்க்கமிவைவர்க்கங்கண்டுகூட்டில்
வருமொருதொகையும்வர்க்கம்வகையுடனவைகனங்கள்
தருதொகைதானும்வர்க்கஞ்சாற்றவைவற்க்கவற்கக்
கருதொகைகனமாஞ்சொல்வோர்கணக்கர்கோடாவியாமே:

Batticotta Seminary 12th. March 1842.

உ. அதிகாரம்.

வான்சிறப்பு.—*The excellence of Rain.*

௬. விசும்பிற்றுளிவீழினல்லான் மற்றாங்கே
பசும்புற்றலை காண்பரிது.

பு. மேகத்தில் நின்றும் மழைத்துளியானது விழுந்தாற் காண்பதல்லது வீழாதாயின் அப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையுங் காண்பது அரிது.

If no drop fall from the cloud, not a green blade of grass will be seen. *Drew.*

———

எ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மைகுன்றுந் தடிந்தெழி
தானல்காதாகி விடின் [லி

பு. மேகந்தான் (அதைக்) குறைத்து (அதனிடத்திலே) பெய்யாது விடுமானால் நீண்ட கடலும் தன்னுடைய இயல்பு குறையப்படும்.

Even the wealth of the wide sea will be diminished, if the cloud that has drawn (its waters) up give them not back again (in rain.) *Drew.*

———

அ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.

பு. மழை உலர்ந்துபோமானால் தேவர்களுக்கும் இந்த உலகத்தில் மனிதராலே செய்யப்பட்ட திருவிழாவோடு பூசையும் நடவாது.

If the Heavens dry up, neither yearly festivals nor daily worship will be offered in the world to the inhabitants of Heaven. *Drew.*

விலங்கியல்.

(Brief descriptions of the most remarkable animals that inhabit the earth illustrated by cuts on a comparative scale.)

The Rhinoceros.—காண்டாமிருகம்.

காண்டாமிருகத்தில் (௫) வகையுண்டு. அது ஆபிரிக்கா, இந்தியா முதலிய தேசங்களிலும், யாவா, சுமத்திரா முதலிய தீவுகளிலுஞ் சஞ்சரிக்கின்றது. அது (௰௨) அடி நீளங்கொண்டதும் (௬) அல்லது (எ) அடி உயரங்கொண்டதும், பருமத்தில் யானையைப்போலவும இருக்கின்றது. அதற்கு (௩இ) அடி நீளங்கொண்ட ஒரு கொம்புமாத்திரம் மூக்கிலுண்டு:* அதினுடைய மேன்மூஞ்சியோ கீழ்மூஞ்சியிலும் மெத்தநீண்டு அடர்ந்து கூர்கொண்டு வளையத்தக்க இயல்பையுடைத்தாயிருக்கிறபடியால் தான் தின்கிற சாப்பாட்டை லெகுவாய்ப் பற்றிப்பிடித்தெடுத்து வாய்க்குட்டிணித்துச் சப்பித்தினறு முழுங்கிக் கிட்டத்தட்ட அரைக்கினறு தண்ணீரளவுக்குக் குடிக்கின்றது. அதினுடைய கண்கள் மெ

* சிலவிடங்களிற் சஞ்சரிக்கின்ற காண்டாமிருகத்துக்குக் கொம்பு ஒன்றல்ல, இரண்டென அறிக.

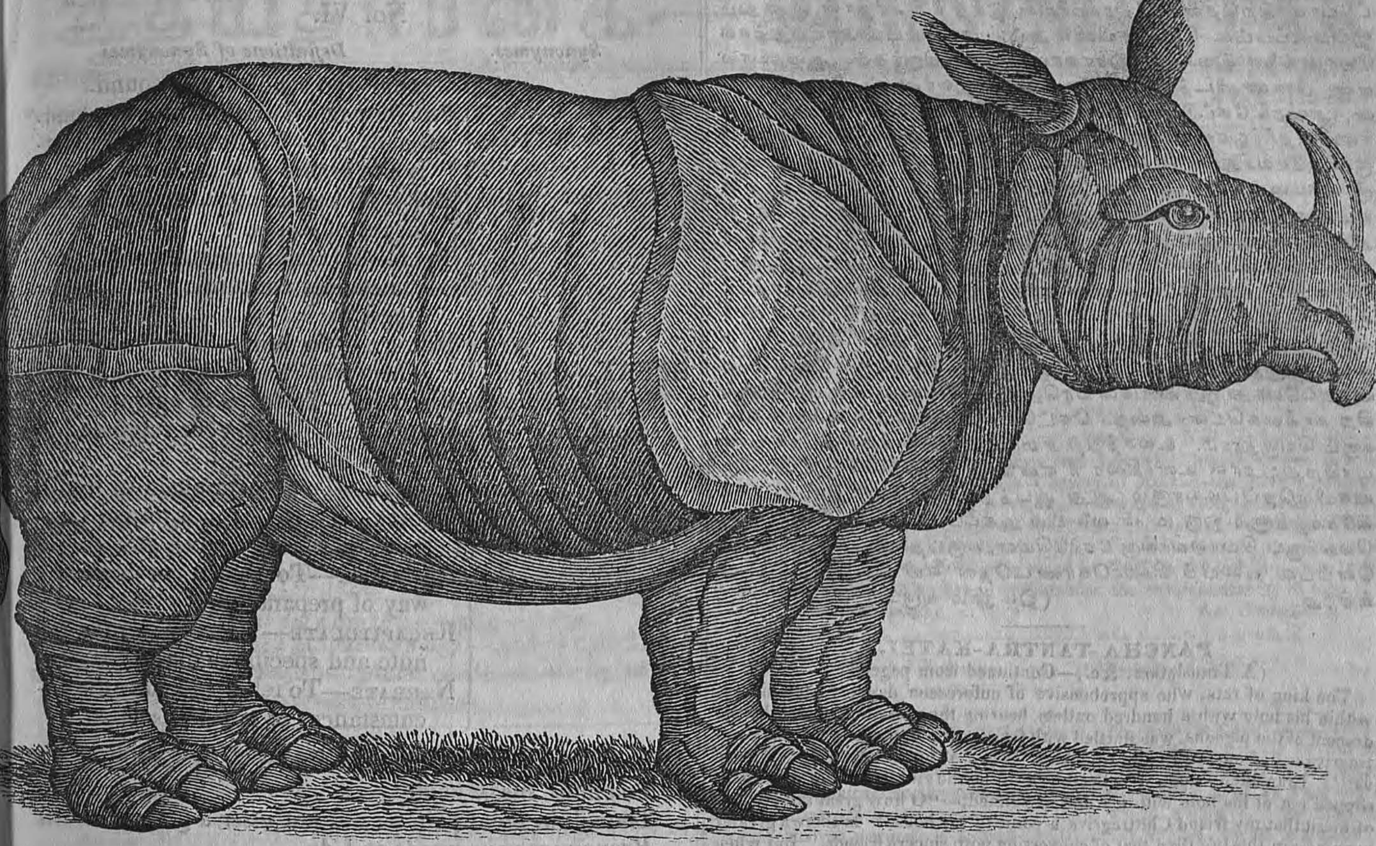

த்தச் சிறிதாயிருந்தாலும் அது பார்த்த பார்வையிலே ஒரு ஆனையும் விழுத்திப்போடும். அப்படியிருந்தும் மெத்தச் சாதுவானது. அதை யாராகுதல் நோகப்படுத்திக் காயப்படுத்தும்பொழுது கோபித்துக் கருச்சித்து வீட்டின் மதில்களையும் பாய்ந்து கொண்டோடிப்போகத்தக்க அவ்வளவு பிரமாண்டமான பெலனுள்ளதாயிருக்கின்றது. அப்போ கொஞ்சப் புல்லுமாத்திரம் அதற்குக்கொடுத்தால் அதினுடைய கோபமாறிப்போம். அதினுடைய தோல்மெத்த முரணடர்ந்து தடித்ததாயிருக்கிறபடியால் அத்தை வாளால் வெட்டினால் வாளைமடித்து முரித்துப்போடும். துப்பாக்கியினாற் சுட்டாலும் குண்டு அதின்றோலைப் புட்டுக்கொண்டு தேகத்திற் சற்றெனிலும் பிடியாது. அதினுடைய கால்கள் மிகவுங் குறுத்து மெத்தத் தடித்துவலிமைகொண்டு மூன்றுகவர்கொண்டு பிரிந்துகூர்ந்து அடர்ந்திருக்கும். அது யானையோடே போருக்குப்போய் யானையையும் மடக்கிவிழுத்தி மல்லாக்குப்பறியப் போடவுங் கூடியதாயிருக்கின்றது. அது புல்லு, மூன்று, விளாரிமுதலான விருக்கபதார்த்தங்களைத் தின்று பெரும்பாலுங் கழனிகளிற் சீவிக்கிறபடியாற் பன்றியைப்போலச் சேற்றிலே உருண்டுபுரண்டு விளையாட மெத்தப் பிரியம். (௲௭௱௯௰ம்) ஆ ஒருகாண்டாமிருகத்தைப்பங்காளத்திலிருந்து இங்கிலாந்துக்கேற்றிக்கொணடுபோய் லண்டன்நகரியில் வேடிக்கைபார்த்தார்கள். அப்பொழுது அது இரண்டுவயதுக் குட்டியாயிருந்தாலும், அதைத் தோணியிலேற்றிக்கொண்டு சீமைக்குப்போகிறதற்கும் அதற்குச் சாப்பாட்டுக்குமாகக் கிட்டத்தட்ட (௲) பவுண் காசு செலவுபிடித்தது. நாடோறும் (௫) இறுத்தல் சீனியை (௭) இறுத்தல் அரிசியிற் கலந்து மூன்றுகட் பிரித்து அதற்குச் சாப்பாடு போட்டுவந்தார்கள்.

பஞ்ச தந்திரக் கதை.

இரண்டாவது சுக்கிரலாபதந்திரம், அல்லது நட்புப்பேறு.

௬௨ம். பக்கத்தினின்று.

அப்போது ஏதாவதாபத்து நேரிடுமென்பதைக் குறித்துத் தன் வளைக்கு நூறுவழிசெய்துகொண்டு உள்ளே இருந்த எலியரசன் புருக்கள் இறங்கின சப்தத்தைக் கேட்டுப் பயந்தடங்கியிருக்கையில், சித்திரக்கிரீவன் சிநேகிதா இரணியகனே எங்களோடே ஏன் பேசவில்லையென, இதைத் தன் சிநேகனுடைய தீங்குரலென்றறிந்து சந்தோஷத்தோடு கூடச் சீக்கிரமாக வளையினின்றும் வந்து நான் புண்ணியவானாகையாற் சித்திரக்கிரீவனென்னு மித்திரனென் வீட்டுக்குவந்தான் இவ்வுலகத்தின் மனதொத்த மித்திரனோடு சம்பாஷிக்கிறதிலும் வேறேயானந்தமேதென்று உபசாரஞ் சொல்லிப் பிறகதனுடைய அவ்வலையைப் பார்த்து மிகவுந் துக்கித்துச் சொல்லுகிறது, மித்திரா! நீ எல்லாரைக் காட்டிலுஞ் சமர்த்தனுமே உனக்கிப்படிப்பட்ட காரியமெப்படி நேரிட்டதெனப், புறு எந்தக் காலத்திலேது நடக்குமோ அது நடக்கும். விதிவலிது, அதின் முன் ஆருடைய உபாய நடக்கும். கடல் பெருகிமேவிட்டால் அதற்குக் கரையேதென, இரணியகன் இந்தப் பேச்சுமெய்யே நூறுநாழிகை தூரத்திலிருந்து வஸதுக்களைத் தெரிந்துகொண்டுபோகிற நீ இன்றைக்கு வேடன் வலையைப் பாராமற் சிக்கிக்கொண்டையேபார். சந்திரசூரியர்களுக்கு ராகுகேதுக்களாற் பீடைவருதலும் யானையும், பறவையும், பாம்புங் கட்டுப்படுதலும் புத்திசாலிகளுக்கு வறுமை வருதலும் தெய்வத்தின் மகிமையேயல்லாமல் வேறல்லவென்று சொல்லிச் சித்திரக்கிரீவன் கட்டுண்டிருக்கிற வலைக் கயிற்றை அறுக்கத் தொடங்கிற்று. அப்போது சித்திரக்கிரீவன் மித்திரா, முன்னே என் பரிவாரத்தினுடைய கயிற்றையறு பிறகென்பாசத்தைத் துணியெனக் கேட்டு, எலி என் பல்லு மிகவும் மெதுவானது அதற்குப் பலமுங் கொஞ்சம் ஆகையால் இத்தனைபெயருடைய பந்தனைகள் எனக்கெப்படி அறுபடும். ஆதலால் உன்தளையை அறுத்துப் பின்பென் சாமார்த்தியத்துக்குத்தக்கதாக அவர்களுடைய தளையையும் அறுப்பேன். சித்திரக்கிரீவன் நல்லது முன்னே இவர்களுடைய பாசத்தை அறுவென, இரணியகன் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு பிறகு தன் பரிவாரங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும் ஏனென்றால், அறம்பொருளின்பம் வீடாகிய இவைகளுக்குப் பிராணன் முக்கியசாதனமாம். ஆ

கையால்அதைக்காப்பாற்றினால் எல்லாவற்றையுங் காப்பாற்றினாப்போலாகிறதென, சித்திரக்கிரீவன் இந்த நீதி சரிதான் ஆனாலும் இப்படிப்பட்ட வேதனையினின்றும் பாலனம்பண்ணுகிறதுக்கல்லோ என்னை இவர்கள் இராசாவாக நினைக்கிறார்கள். ஆகையால் என் பிராணனிடத்திலிச்சையைவிட்டு இவர்களைப் பிழைப்பியென, அதைக் கேட்டு எலி சொல்லுகிறது. நீ பரமசாது அடுத்தவர்களை ஆதரிக்கிறவனாயிருக்கிறாய், எசமானனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறசேவகனும சேவகனிடத்திற் பிரிதியாயிருக்கிறஎசமானனுஞ் சுகமடைவார்களென்று சொல்லி, எல்லாவற்றின் பாசங்களையும்அறுத்துச் சித்திரக்கிரீவனுடை கட்டைச்சேதித்து, பிறகொன்றுக்கொன்று தழுவிக்கொண்டு பிரிய வார்த்தைகள் சொல்லின பிறகு சித்திரக்கிரீவன் பரிவாரத்தோடு கூடத் தன்னிடத்திற்குப் போனது. லகுபதனென்னுங் காகம் இவையெல்லாம் பார்த்தாச்சரியப்பட்டு இரணியகனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறது, நீ பாக்கியவானாயிருக்கிறாய் ஆகையாலுன் சிநேகத்தை விரும்புகிறேன், ஆனாலும் நீதயைசெய்தெனக்குச் சிநேகனாகவேண்டுமென, அப்போது இரணியகனீயாரென, காகம் நான் லகுபதன் என்கிற காக்கையென, அதைக் கேட்டெலி ஆனாலும் உனக்கும் எனக்கும் வெகுதூரம். உலகத்திற் சமானஸ்தர்களுக்குச் சிநேகமுண்டாகிறது; நான் உனக்கிரை நீ என்னைத் தின்கிறவன் இப்படியிருக்கையிலெப்படியாகும் அது ஆபத்துக்கே முகாந்திரமாம். நரிசிநேகத்தினால் ஒரு மான் வலையில் அகப்பட்டது போல உன்னாலெனக்குப் பொல்லாங்கு நேரிடுமென, லகுபதனதைக் கேட்டு மானெப்படி வலையிற் சிக்கிக்கொண்டதென எலி சொல்லத்தொடங்கிற்று.

(இன்னும் வரும்.)

PANCHA-TANTRA-KATEI.

(A Translation, &c.,—Continued from page 32.)

The king of rats, who apprehensive of unforeseen danger, kept himself within his hole with a hundred outlets, hearing the noise occasioned by the descent of the pigeons, was startled with fear and stood silent:-upon this Chittragriva called out, "Friend Eraniakan! What! Why wilt thou not speak to us?" Eraniakan, upon recollecting it to be the sweet voice of his friend, slipped out of his hole with joy and exclaimed,—"O how great are my acts of merit that my friend Chittragriva is come to my house! Is there a greater happiness in this life than that of conversing with sincere friends." But when he saw that Chittragriva was suffering he was struck with sorrow and says,—"Friend thou art wiser than others, how happened it then that thou art entangled in the net?" Chittragriva replied,–"Whatsoever is destined to come to pass, will by all means, come to pass in its time. Fate is mighty and what man's wisdom can prevail against it. If the Ocean swell and overflow where is the shore?" "True," said Eraniakan, "thou who can'st spy out things at the distance of a hundred Nalikeys art today involved in the net of the fowler.—The evil which the sun and moon suffer from Râku and Kāthu, the entanglement of elephants, birds, and serpents, and the poverty of the wise are to be ascribed to none but the glory of God." So saying, he ran to gnaw asunder the cords by which Chittragriva was confined. "Not so my friends," said Chittragriva, "gnaw asunder first the bonds of my flock and then you can attend to mine"–"My teeth," says Eraniakan, "are weak and they have but little strength; how can I, then, bite open the bonds of all these? I will first gnaw thy snares and then as long as my teeth retain their strength, so long I will try to divide the cords which confine the rest." "No," says Chitragriva, "relieve their bonds first." "One," said Eraniakan, "should first protect himself and then his flock,—for Life is the highest object of charity, wealth, pleasure and heaven-if this is preserved, every other is preserved." —"This principle" interrupted Chitragriva, is correct; but it was to protect them on such an occasion as this, that they chose me their chief—therefore please save them first without paying regard to my life." Upon this, the rat says "Thou art a heavenly being wishing the protection of such as are dependent upon thee. The servant that is faithful to his master and the master who is confident in his servant, are happy."—So saying, he gnawed asunder the bonds of the rest first and then attended to that of Chitragriva; and after they had addressed each other in respectful compliments, Chittragriva with his flock went away. The Crow Lagapathan, having been a spectator of all which had passed, was amazed, and he called out—"O Eraniakan, thou art a great being. I therefore value thy friendship-Do favour me with it.-"Who art thou?" questioned Eraniakan. "I am the Crow Lagapathan," replied he. Upon hearing this, Eraniakan said. "There is a great disparity between you and me. Those who are equal on earth may form reciprocal friendship, but I am your food and you are my eater, how can friendship subsist between us?—It will end in misery as was the case with a Deer who had associated with a Jackal." How was that, demanded Lagapathan and the rat related thus:"

(To be Continued.)

ENGLISH SYNONYMES, With Definitions and Examples.

No. VI.

Synonymes.	*Definitions of Synonymes.*
SPEAK—To utter an articulate sound.	UTTER—To send forth a sound.
	PRONOUNCE—To speak words aloud.
	ARTICULATE—To pronounce distinctly the letters or syllables of words.
	SAY—To communicate some idea by means of words.
	TELL—To communicate events or circumstances concerning ourselves or others.
	RELATE—To bring to the notice of others what has taken place.
	RECOUNT—To tell over again.
	DESCRIBE—To show or represent to others in words.
	REPEAT—To go over again in words.
	RECITE—To repeat in a formal manner.
	REHEARSE—To repeat or recite by way of preparation.
	RECAPITULATE—To repeat in a minute and specific manner.
	NARRATE—To relate carefully the circumstances of any transaction.

EXAMPLES—illustrating the use of these words.

You must *speak* loud.
Though in great pain he did not *utter* a groan.
Pronounce your words as I do.
In order to be understood you must *articulate* your words and letters distinctly.
Boys often *say* foolish things.
I began to *tell* him what had happened to me.
It is not well to *relate* all that we see.
Old people like to *recount* the events of their childhood.
The Traveller endeavoured to *describe* correctly the country through which he passed.
Repeat what you have just now said.
Clever students will *recite* their lessons without mistake.
Before the exhibition he *rehearsed* his speech often.
The Judge *recapitulates* the facts stated by the several witnesses.
When you *narrate* an event adhere to truth.

Tamil words corresponding to the above English words.

Utter	பகருதல்	Repeat	சொன்னபடி சொல்லுதல்
Pronounce	விளம்புதல்	Recite	தொகுத்துச்சொல்லுதல்
Articulate	உச்சரித்தல்	Rehearse	தெரித்துச் சொல்லுதல்
Say	திருவுளம்பற்றுதல்	Recapitulate	வகுத்துச் சொல்லுதல்
Tell	சொல்லுதல்	Narrate	அடுக்கிச்சொல்லுதல்
Relate	சாற்றுதல்		
Recount	திரும்பச்சொல்லுதல்		
Describe	விபரித்துச் சொல்லுதல்		

SUPPLEMENT TO THE
உதயதாரகை.—MORNING STAR.

உ. புத்தகம், சஞ்சிகை.௬.] ௲அ௱௪௨ ஹூ. பங்குனி ௰௭, தேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, March 17, 1842. [Vol. II. No. 6.

தாவீதின் ௬ம். சங்கீதம்.

(Versification of the 6th. Psalm.)

முத்திரைப் பல்லவி

என் தன் மனமிக நடுங்குதே—பாரும்—
என் ஒரு பரமனே-கருணைவாசனே—
என் னுயிர் நாயனே
என் தன் மனமிசையருள் செயவாரும்

அநுபல்லவி

நின் தன் வெகுளியென்-சிந்தையொழிந்திடத்தாரும்-என்னை-நின் த
ன துக்கிரக்—தண்டமிடாதருள் கூரும்-என் த.

சரணங்கள்

அன்பர் பாலரு-ளெம்பிரானெனைரங்கும்—என் தன்-அலைந்த என்பு
கள்—பலங்கொள அருளிலங்கும்-இன்பவாரியிலெனையிரட்சியும்-
இறந்தபின் னுமை நினைதவில்லையே—என் த.
சவக்குழியிடை யுமைத்துதிப்பவன்யாவன்—யானுந்- தனியிராவி
னெட்—டுயிர்ப்பெறிந்தினிநோவன்-கவற்சிகொண்டு மலங்குதேக
ண்கள்-கரைந்துபஞ்செனத்திரைந்தலங்குதே—என் த.
பவத்துறைசெலச்—ரமத்தரேயெனை நீங்கும்—பரன்— பரிந்தெனது
வந்-தனைக்கிரங்குவரீங்கும் — தவக்கலங்கியென்பகைக்குலம் பல-
சடுதியிற்றெருலைந்தடுவரேதிண்ணம்—என் த.

[For the Morning Star.]

AUSPICIOUS OCCURENCES.—No. I.

A Luther in Israel.

Messrs Editors,—The History of the Jews, extending from the days of Abraham to the present time, a period of three thousand seven hundred and sixty three years, is unquestionably more marvellous and more instructive than the history of any other nation on earth. In the history of this people, we have the fulfilment of a *series* of prophecies, so numerous and wonderful, as to form a conclusive argument, that the volume which contains them, must be of divine origin; for who but the Omniscient God, could give a minute detail of events for thousands of years to come?

The 28th Chapter of Deuteronomy contains a prophecy, consisting of 68 verses, which may be regarded as an epitome of the history of that nation from the days of Moses to the present time. This Chapter forms an admirable introduction for School Children, to the study of the whole history of this truly wonderful people—the Jews.

When, through ignorance and wickedness, the Jews, in accordance with the foreknowledge of God, crucified the Lord Jesus Christ, who became incarnate to redeem them, they said, "His blood be on us, and on our children." God took them at their word and has dealt with them accordingly. Though they have been for ages scattered into all parts of the earth, they are to this day, a distinct people, evidently bearing that very curse which they pronounced upon themselves, and upon their children.

The character of the Lord Jesus Christ, and the judgments of God that would be executed upon the Jews for their wickedness in crucifying Him, are clearly pointed out in the witness of the Old Testament, which they know and admit to be the oracles of God; but their minds are judicially blinded, so that they understand not the meaning of their own Scriptures! "Even unto this day, when Moses is read, the vail is upon their hearts." One cause of this continued blindness is, their having substituted, to a great extent, the "Talmud" (a voluminous collection of writings, containing the decisions of their Priests, and the traditions of their Fathers,) for the Law of Moses and other canonical books of the Old Testament. This has been a fruitful source of superstition, and the occasion of numerous rites and ceremonies of a most frivolous nature, by which the Jews are distinguished from every people among whom they dwell. In several important particulars, their state, up to the present time, is similar to that of the nations of Christendom, who, before the days of Luther, had, to a great extent, substituted the decrees of the Pope, the creeds of Ecclesiastical councils, and the traditions of the fathers, for the lively oracles of God. The stand which Luther then made against these innovations, and the means he used for putting his countrymen in possession of the pure word of God, resulted in the mightiest revolution that has taken place in the Christian world,—even a *partial* deliverance from a state of spiritual bondage and despotism. Similar to this is the auspicious occurrence we have now to mention.

From a recent English publication we learn, that Sir Isaac Lion Goldsmid, one of the most influential individuals of the Jewish community in Great Britain, has placed himself at the head of a body of seceders from the Jewish Communion, under the designation of "the Reformed Jews." These reformers denounce the writings of the Talmud, "as a mass of outrageous absurdities," and adhere to the Law of Moses, as the only authoritative standard in religious matters.—This movement, it would seem, has already occasioned an alarm throughout the whole Jewish community. It can scarcely fail to awaken a spirit of inquiry highly favorable to the progress of Divine truth, and preparatory, it is to be hoped, to their coming to the light "of the glorious Gospel of the blessed God."

This auspicious occurrence naturally awakens a fresh interest in the unfulfilled prophecies respecting the whole Israelitish nation;--such prophecies as are contained in the 37th Chapter of Ezekiel–the 12th Chapter of Zechariah, and many other portions of the word of God.—We shall therefore look out with a deep interest for further accounts of the doings of these reforming Jews, who have dared to place themselves under the guidance of an important portion of the pure word of God, in contradistinction to the traditions of their fathers, and "doctrines, the commandments of men."

Feb. 26. 1842. An Observer.

To the Editors of the "Morning Star."

Gentlemen,

Having chanced to read the remarks of your correspondent "John White" under the Title "reply to the Advocate of Purgatory" appearing in your paper of the 20th ult. No. 2. Vol. II. I feel disposed to bring to the notice of my Protestant brethren in Christ, that Mr. White, if he be a consistent Protestant, abiding by the rule of his faith, which, I believe, is no other than the "written word alone, interpreted by every man of sound judgement," and which consequently *recognizes in every one a right to read and interpret the word of God in conformity to the dictates of his own judgement*, should have no reason whatever to accuse the Advocate of Purgatory of "misinterpreting (as he says) certain scripture passages, and misapplying them to maintain his doctrine;" as Mr. White must not but "do unto others as he would be done by" or in other words, as he must allow to the Advocate *the same privilege which he claims to himself, that is, to read and understand and interpret the Holy Scriptures in conformity to his own rule of faith.* Mr. White will, perhaps, tell me that the Advocate of Purgatory does not understand the Scriptures correctly. Shall I not, then, be equally allowed to say, that Mr. White is not a better judge of the sense of Holy Scriptures, than the Advocate is. Now my brethren in Christ, I appeal to your unbiassed and unprejudiced understanding, and I hope I shall not be considered presumptuous in suggesting the propriety of calling upon Mr. White, to shew us a competent, and lawful judge, to whose decision we should all, in points of controversy, implicitly submit. Until this judge, is ascertained and agreed upon, it is of no consequence either for Mr. White, or the Advocate of Purgatory, to enter into any further controversy on the subject of the doctrine of Purgatory, which can however be proved to the entire satisfaction of any impartial readers, who love truth, to be more ancient than Christianity itself. It is only a middle state between Heaven and Hell, which we call Purgatory, and such a state is laid down in Holy Scriptures, in clearer terms than those by which Mr. White and his brethren maintain the doctrine which teaches that it is lawful to keep the first day of the week *holy* instead of the seventh or the sabbath strictly enjoined by one of the Ten Commandments. I omit for the present to make any observations on Mr. White's remarks until the authority to decide between him and his opponent, is unanimously agreed upon.

I must also bring to notice, that the Bible, the private interpretation of which, has given rise to so many divisions in the Christian Church, and by the authority of which alone. the sectaries of various denominations have maintained their respective creeds contradicting each other, remains, however silent, not pronouncing its decision in favour of any of them to the satisfaction of others. Yours, J. B.

Trincomalie, 25th February, 1842. An Intervenient.

Note by the Editors.

We have one or two other communications on the subject of Purgatory which we hope to publish in whole or in part in our next No. with a few remarks, and then leave the subject to the judgment of our readers.

காகிதப்பிரத்தியுத்தரம்.
(Answers to Correspondents.)

வட்டுநகர் வேலாயுதர் முசவித்தம்பி உத்தரிக்கிற ஸ்தலமில்லை என்பதைப் பற்றி, உ. புத்தகம், ரு. சஞ்சிகையில் எழுதினதற்கு வேறுக இரண்டு கேள்விகளை எழுதித் திரிகோணமலையிலிருந்து வயிரவநாதர் தம்பிமுத்து அனுப்பினகடிதம் வந்துசேர்ந்தது

சண்டிவிப்பாய் வள்ளியம்மைப்பிள்ளை அல்லது மரியை என்னும் பெண்பிள்ளை தான் படும் இக்கட்டு இடைஞ்சலைப் பற்றி எழுதிவரவிட்ட கடிதத்தை வாசித்தபொழுது துக்கப்பட்டோம். நீங்கள் சுட்டியெழுதுங் காரியத்தை ஒரு நியாயமாகக்கொண்டு அவர்கள் இப்படிச் செய்வார்களென்று நாங்கள் நினைக்க இடமில்லை.

திருவண்ணை ஓர் பையனென்பவரெழுதியனுப்பின கடிதத்துக்காக மனமகிழ்ந்து சலாஞ் சொல்லுகிறோம்.

நல்லூர் கந்தர்குமாரர் ஆறுமுகவர் இடையினத்தைப்பற்றி எழுதியனுப்பின கடிதத்தை உதயதாரகையைப் பிரசுரஞ்செய்கிறவர் பார்வையிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டபடியால் இந்தச் சஞ்சிகையில் அச்சுப்பதியாமல் விட்டுவிட்டோம்.

அநீதிகோபன் வேலாயுதர் பொன்னம்பலம் என்பவர் இடையினத்தைப் பற்றி எழுதியனுப்பின கடிதத்தை உதயதாரகையைப் பிரசுரஞ்செய்கிறவர் பார்வையிடவேண்டியிருக்கின்றது.

வட்டுநகர் வேலாயுதர் சிதம்பரப்பிள்ளை என்பவர் கேட்ட கண்க்கு விளுவிற்கு உடுப்பிட்டிமாணுக்கன் எழுதியனுப்பின விடையை இந்தச் சஞ்சிகையில் அச்சுப்போடாததற்காகச் சற்றே துக்கமாயிருக்கிறோம்.

பருத்தித்துறை இங்கிலீஸ் மாணுக்கன் சீதேவி இராமநாதர் என்பவர் எழுதின கடிதம் வந்துசேர்ந்தது.

மதுரை மையிலேஏகாம்பரம்பிள்ளை எழுதியனுப்பின ஏகபாதசெய்யுளைக் கண்டதினல் மெத்தச் சந்தோஷமானேம்.

மேற்கூறிய கடிதங்களைவிட இன்னும் அநேகம் வந்திருக்கின்றன.

புதினச் சங்கதிகள்.

யாழ்ப்பாணம்.

மிருத்துவிசாரணை.—கொஞ்சநாளைக்குமுன்னே (உ) சதிமரண விசாரணைபண்ணப்பட்டது. அதிலொன்று வண்ணார்பண்ணையில் ஒரு மனிதன் கிணற்றில் விழுந்தமிழ்ந்தி இறந்துபோனதைப் பற்றி; மற்றது சிவியாதெருவில ஒரு வறிய மனிதன் துன்பத்தினீட்டஞ் செத்துப்போய்க்கிடந்த காரணத்தைப் பற்றி; இவனுடைய ஊர்பேர் தெரியாது.

மாசிமாதம் அளவில் ஆரோ ஒரு ஆண்பிள்ளையைக்கீறிக் கிழித்துக் காயப்படுத்திச் சாகப்பண்ணி யாழ்ப்பாணக் கோட்டையினதுரவுக்குள்ளே போடப்பட்டுக்கிடந்ததைப்பலர் கண்டார்கள்.

வட்டுக்கோட்டையிலே "அம்மை" இன்னும் (ரு)பேருக்கு உண்டாயிருக்கிறது, ஒருவன் சுகப்பட்டான்.(உ) பேரையுஞ் சிறுத்திவிலே போட்டிருக்குது.

மதுரை.

உவாந்திபேதி.—இந்தநாளையில் மதுரைப்பட்டணத்தில் உவாதிபேதியானது அதிக மும்முரத்துடன் உண்டுபட்டுக் குடிகொண்டு எங்குமுலாவி அநேகம்பெயரைக் கொள்ளையாடிப் பாழ்க்கடித்து வெகு வெகு கேடுகள்செய்து கிட்டத்தட்ட (ஊ)பெயரை அழித்துப்போட்டதினுல் அவ்விடத்திலிருந்த சனங்களெல்லாரும் பயந்து மருளடைந்து திகில்கொண்டு கெடிமண்டி இது காளியினுடைய செயலென்றெண்ணி அவளுக்குப் பெருவேள்விபோட்டு இரத்தப்பலிசெலுத்தித் தாங்குதற்கரிய இவ்வியாதியைத் தங்கள் ஊரைவிட்டகற்றுகிறதற்குச் சனங்களெல்லாரும் முயற்சிப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவ்விடத்திலிருந்த அமேரிக்கன் குருமாரின் கீழ் வேலையாயிருந்த ஊர்ட்பிறந்த ஒரு கிறிஸ்தவனுடைய பெண்சாதியும் செத்துப்போனுள். இப்படிப்பட்ட ஆபத்தான வேளையில், கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கும் இந்து மார்க்கத்துக்குமுள்ள வித்தியாசத்தைத் தெளிவுறவறிந்து கொள்ளலாம். ஏக சத்திய பராபரனுக்குப் பயந்து அவரை வணங்குங்காலஞ் சீக்கிரம் வரும்படிக்குப் பராபரனைப்பார்த்துச் செபமபண்ணுமவிருப்பவன் எவன்.

இந்நாட்களிற் கோதாரி அதிக மும்முரமில்லாதிருந்தும் (ஙா) அல்லது அதிகமான சனம் இறந்துபோயிற்று. சிலர் வேள்விபோட்டுக்கொண்டிருக்கையிலுமிறந்துபோனார்கள். அது சில தெருக்களிலும் வருணத்தவர்களிலுங் கொள்ளையாடி ஒரு தெருவிலே (ஙு) சனமளவுக்கிறந்துபோனது. சில சமுசாரங்களில் ஒருவீட்டுக்கு ச, ரு, அ. சனம் இறந்துபோனது.

ஆப்கானிஸ்தான்.

ஆசியாக்கண்டத்திலிருக்குந் தாத்தாரிதேசத்தாராகிய ஆப்கான்சாதியார் பாகாரியாதேசத்தரசனுகிய ஆப்ஸதேசியென்பவனுக்கு அமைந்திருந்தார்கள். சிலகாலத்துக்குப்பின்பு அரசன்செய்த தீங்குகள் ஆப்கானருக்குப் பொருந்தாமல் அவனேடே திரத்துக் கலகம்பண்ணி அவனைவிட்டுப் பிரிந்து இந்துதேசத்து எல்லைகளிலே குச்சினியென்னுந் தேசத்தைத் தங்களுக்குச் சொந்தமாகக்கட்டிக்கொண்டு அதிலே தங்கள் இராச்சியபாரத்தை நிலைநிறுத்தினர்கள். பிறகு சாரஸமார்களில் மகமதுவென்பவன் எழும்பித் தேசமெங்குந் திரண்டபடைகளோடு உத்தண்டமாய்ப்பிரவேசித்து எதிர்த்த இராசாக்களையும், குறுநிலமன்னர்களையும் வீசிய வாளுக்கிரையாகக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகையில் குச்சினியையும் பிடித்து அதைப் பெரிய தேசமாக விரிவாக்கி ஆண்டுகொண்டு வந்தான். அவனுக்குப் பின்வந்த காலிப்பென்னும் இராசாக்களும் அப்படியே ஆண்டுகொண்டுவந்து அவர்களும் ஒழிந்தபின்பு அவர்களுக்குப் பின் வந்தவர்கள் ஒரே செங்கோலுக் கமைய மனதில்லாதவர்களாய் அநேக குறுநிலமன்னர்களாய்ப் பிரிந்து அவனவன் தன்னரசுநாடுசெய்து அத்தேசத்தை ஆண்டுகொண்டு வந்தான். அதன் பிறகு முகலாய்கள் வந்து விழுந்து ஆவுக்கானிஸ்தரைப் பிடித்து இராச்சியம்பண்ணி அவர்களும் ஒழிந்துபோகக் கடைசியாய் மகா சௌவுரிய பராக்கிரமசாலியாகிய ஆஷதஷா என்பவன் ஆபுக்கானிஸ்தரைப் பிடித்தரசாண்டு சிம்மாசனத்தைக் கந்தரா என்னுந்தேசத்தில் நாட்டி எதிர்த்த மருட்டியரை நொருங்கடித்து ஆண்டுவந்தான். அதன்பிறகு அவன் குமாரன் தீமோர் என்பவன் தன் சிம்மாசனத்தைக் காபூலிலே கொண்டுவந்தான்.

ஆப்கான் சாதியார் வருத்தமான வேலைசெய்கிறவர்களும், உழைப்பாளிகளுமாயிருப்பதுமன்றிப் பயிர்செய்தொழிலிலும்வல்லவர்களாயிருக்கிறார்கள். இவர்கள்தானே நம்முடைய தானுபதியாகிய சர். உல்லியம். எ. மைக்நாட்டனென்பவரையும் அவமதிபண்ணிக்கொன்றுபோட்டார்கள். எப்படியெனில்,

போனமார்கழிமீ உருதி நமது ஸ்தானுபதி ஆப்கர்கான்என்பவனைக்கண்டுபேசும்படி (ச) ஆபிசர்களோடும் (அ) துடுப்புகளோடுங் கூடாரத்துக்குப்போனர். ஆக்பர்கானும் அவனோடிருந்தவர்களும்ஸ்தானுபதியை நோக்கி உங்கள் ஆயுதங்களை எங்கள் கையிலொப்புவித்துப் போட்டு நீங்கள் எங்கள் எல்லைகளைவிட்டு எப்போ போவீர்களென்று கேட்டான். அதற்கவர் எங்கள் ஆயுதங்களையொருபோதும் ஒருவர்கையிலொப்புக்கொடுக்கமாட்டோம். ஏனென்றால் நாங்கள் அமர்க்களதேவனை நம்பியிருக்கின்றமையால அவருடைய நாமத்தை விருதுக்கொடியாக ஏந்தி எங்களை எதிர்க்குஞ் சத்துருக்களை நாங்கள் காற்றின்முகத்துப் பஞ்சுபோற் பறக்கடிப்போமென்றார். அதனை மகமது ஆப்கர்கான் கேட்டவுடனே மனதிற் கொண்ட பகையை வாயினூற் கக்கினதுபோலே தீய சொற்களைப் பேசினவிடத்தில், அதனைக்கேட்கச் சகியாமல் நம்முடைய ஸ்தானுபதி எழுந்து வெளியே வந்துவிட எத்தனப்படுகையில் ஆப்காகான் வந்து ஸ்தானுபதியை ஒரு கையினூற்பிடித்துக்கொண்டு மற்றொருகையிலிருந்த பிஸதோலால் அவரைச் சுட்டான். குண்டுபட்டவுடனே வாளையுருவி ஆப்காகானை வெட்டுவதற்குத் தம்முடைய கையை வாளின்மேல வைத்ததை ஆபகாகான் கண்டு இரண்டாம்விசையுஞ் சுட்டான். உடனே அவர் மரணமடைந்து தரையிலே விழுந்தார. ஒருவன் அவரைத் துண்டதுண்டமாய்வெட்டி மற்றஆபிசர்களையுஞ் சிறையாகப்பிடித்துக்கொண்டான். மேற்சொலலிய (அ) துடுப்புகளும் மோசமில்லாமல் உயிர் தப்பிப் பிழைத்துப் புறங்காட்டியோடினர்கள். அதற்குப்பிறகு, ஆப்காகான்ஸ்தானுபதியினுடைய சிரத்தை வெட்டி அதன் மூக்கின்மேல் அவர் போட்டுக்கொணடிருந்த பச்சைக்கண்ணுடியை மாட்டிக் கடையிலுந் தெருவிலும் வைத்து வேடிக்கைகாட்டினபின்பு அந்தப் பச்சைக்கண்ணுடியை எடுத்து ஒரு குரங்கின் முகத்திலே மாட்டி அந்தக் குரங்கை ஒரு கழுதையின்மேலேற்றிக்கொண்டு தெருக்கடோறுந் திரிந்தார்கள்—பாளையத்திலிருந்த (ருது) பேருக்குள்ளே ஒருடாக்குத்தரும், ஒரு குதிரைச்சேவகனுந்தவிர மற்றவர்களெல்லாரும் அநியாயமாய் மடிந்திறந்தார்கள். இனிவருஞ் சஞ்சிகையில இதற்குப் பின்னடந்த சங்கதிகளை ஒரு வேளை எழுதுவோம்.

SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

Two Inquests were recently held by the District Judge of Jaffna, one on the body of a man who was found accidentally drowned in a well at Wannarponne, and the other on the body of a person, unknown, who was discovered lying dead in one of the public throughfares in Chivyaterue. The latter is supposed to have been a beggar, and to have been suffering from disease for a long time.

Married.—At Nellore on the 9th March 1842, by the Rev. W. Adley Church Missionary; Mr. Edward Meyer, Clerk, Agent's office, Jaffna, to Miss Harriet Speldewinde 2d daughter of the late H. G. Speldewinde Esq.

Small pox.—Since our last, three new cases of Small Pox have occurred; one of them in the person of an attendant at the hospital; the other 2 from Batticotta, all of them, resident at the same place. One has been discharged, the other 2 are under treatment in Small Pox Island Hospital.

We understand that Small Pox has also made its appearance at Caltura in Colombo.

MADURA.

From a Correspondent. *Madura March, 4th.*

Our city has been, during the last fortnight, under the ravaging power of the *Cholera*. Death has visited almost every street and entered many a dwelling.—It is impossible to state with *precision* the number of victims to this prince of pestilences. I do not exaggerate but rather fall short of the truth, when I say that more than 200 have fallen; among them is the wife of one of the members of the American Mission Church.—The deluded inhabitants vainly imagining it to be the work of their goddess Kali, are striving to remove the calamity by offerings of blood to that deity. Oh! when will they learn that there is but one true God and that his Divine hand holds this rod of chastisement. At His bidding (and His alone) diseases come and go. At such periods as the present the points of contrast between Hinduism and Christianity plainly appear and who will not pray for the speedy arrival of the time when the true God alone shall be feared and worshipped. W.

Madura, March 10th 1842.

The *Cholera* is abating and yet painful in its ravages. The natives say that 500 or more have died by it. It is generally tnought they are not far from right. The exhibitions of *practical* Idolatry have been and are heart-rending. Kali is absorbing attention. While cases come to our knowledge of persons being attacked at the *very time* they were making their offering to her. It has pervaded certain parts of the city and certain castes and trades. In one street 150 died and in some families 4-5-8 have been taken away. W.

AFFGHANISTAN.

(From the Colombo Observer of March 3d.)

War Expenses.—"The war in Affghanistan undertaken to strengthen the external security of the empire, has absorbed a sum which would have covered India with roads and bridges, and given the brightest aspect to its prosperity; the mere interest of which would have been almost sufficient to afford Education for ever to the Millions of Bengal."

Thus wrote the Editor of "The Friend of India" at the conclusion of the war which placed Shah Soojah on his tottering throne and procured Sir John Kean a Peerage. What is to be said now when after the loss of so much British Treasure and Blood the whole work has to be done over again? We rather imagine the pecuniary argument arising from this affair will have more effect with our statesmen than any that could be brought from the Bible to prove the madnesss and sinfulness of pandering to the demons of Fire, Famine and Slaughter!

Amidst the almost universal vapouring of the Indian Press at the present juncture, the ear rests with intense satisfaction upon such staid remarks as the following from the Hurkaru:—

But, to turn to the future–what is to be the result of this terrible Affghanistan tragedy. A loud cry for retribution has been raised. Retribution! It is retribution, which has descended—which is still, we fear, descending—upon us. Well! be it so—let us, in turn, talk about retribution—but retribution upon whom? This, we imagine, must be the question most puzzling to our statesmen. When the Government of one country wars against the Government of another, the matter is one of easy settlement—we have some definite grounds of action—we know what we are doing. But here we have nominally the Government—if we may use such a word—on our side; we are to fight for the Government, and against—whom? We fear that we must answer,—'against the people.' It is idle to say that the present rising is no more than a confederacy of a few petty chiefs. Has Shah Soojah any friends save the British? Have we heard that any of his own people have espoused his cause? Is it possible, that if the Affghans desired him, he and his Feringhee supporters would be in their present position? When we talk about the people of Affghanistan, we talk about the tribes. There is nothing beyond the Indus corresponding with what we, in our country, call the people. If we, in support of Shah Soojah, begin to coerce the Oolooses, we commence a war of extermination against the Affghan people. We are to begin the arduous work of carrying out our designs of retributive *justice* against a people, who would never have troubled their heads about us, had we not crossed the Indus and forced ourselves upon their notice. It is not only natural, but commendable, that such intelligence as has lately reached us should excite measureless indignation in the breast of every Briton, but these feelings are of a vague, indefinite character, and after reflection must naturally suggest the question of who are the offenders—upon whom are we to pour the vials of our concentrated wrath. It is probable that before we can re-enter Affghanistan, the tribes will have departed each to their own home—and, as for Shah Soojah, he, it is more than likely, will have 'gone the way of all the earth', or, at all events, will have lost his eyes. It is no easy thing, therefore, to hit upon the precise plan, which we must adopt in the ensuing spring—but it is very easy to see that the second Affghanistan campaign will be a more perilous one, than the last, and that the country is not destined to see the promised 'tranquillity' for many a long year to come.—

CHINA.

CIRCULAR TO HER MAJESTY'S BRITANNIC SUBJECTS IN CHINA.

Her Majesty's Plenipotentiary in China has the pleasure to announce to Her Majesty's Subjects in China, that the District Cities of Yuyao, Tsikee, Funghwa, distant repectively 40, 20, and 30 miles, from Ningpo, have been lately visited and temporarily occupied by detachments of Her Majesty's combined Forces.

The Chinese Government having thrown garrisons into the cities in question, and given out that the object in so doing was, to encourage (or perhaps, more correctly speaking, to intimidate) the inhabitants of Ningpo and the surrounding districts to withhold obedience to the British Authorities, and likewise to deter them, as far as possible, from furnishing provisions and supplies, it was resolved by their Excellencies, the Naval and Military Commanders-in-Chief, to take an early opportunity of dislodging those garrisons; and, on the weather (which had been extremely wet, in the early part of December) becoming frosty and favourable for operation the necessary arrangements were completed for carrying that resolution into effect.

The "Sesostris," "Nemesis," and "Phlegethon," Steamers, carrying about 700 men of all arms, and towing a number of Boats, weighed from their positions at Ningpo on the morning of the 27th December, and proceeded up the river. The former Ship, owing to her greater draft of water, was obliged to bring up about two thirds of the way to Yuyao, off which place the two smaller vessels anchored late in the afternoon; when the troops landed immediately, under the personal directions of His Excellency Lieutenant General Sir Hugh Gough, K. C. B. and, having taken possession of a small battery mounting four guns (which the Chinese had thrown up to enfilade the approaching reach of the river, but which they did not venture to defend,) were lodged for the night in a large temple or Josshouse, situated on a hill which overlooked the town at the distance of less than half a mile. At daylight on the morning of the 28th, His Excellency, the Naval Commander-in-Chief, disembarked with the seamen and marines, and preparations were made for escalading, when some of the people came out and declared, that the garrison (stated to have consisted of 1200 regulars and an equal number of militia,) had quitted the town during the night, and that the gates were open. Our troops in one division and the seamen and marines in another accordingly marched in, and separated at the Southern Gate, to go round the town along the ramparts. When the naval divisions had advanced part of the way, a fire of jinjalls and matchlocks was opened on it by a considerable body of Chinese soldiers, which had taken post outside the wall, at a spot near the N. W. angle, where they were covered by a deep canal. It unavoidably occupied some little time for Her Majesty's forces to gain egress from the town by the Northern Gate, leading over the canal, and in the interim the enemy had decamped across the country. They were hotly pursued for 7 or 8 miles, during which numbers of them threw away their arms and heavy clothes. A military position on which they retreated, about 5 miles from Yuyao, was burned, and a very extensive barrack (Temple) close to that town containing a magazine of gunpowder, and great quantities of arms, clothing, and other munitions of war, was subsequently set fire to and utterly destroyed. Twenty eight prisoners were taken, amongst whom were several subordinate officers, and it is believed that from 75 to 100 of the enemy were killed and wounded during the affair. Had they only stood to allow Her Majesty's forces to close with them, not a man could have escaped; but their local knowledge of the roads, combined with the fact of the whole country being knee deep with frozen snow (which covered up and concealed the paths) gave them a decided advantage over their pursuers in their flight.

On the 29th, the city was examined, and an immense Public Granary of Rice discovered, and given to the Inhabitants to carry away. On the 30th, the small Steamers descended the River, and rejoined the "Sesostris, the three vessels anchored that after-noon on the nearest point to the City of Tsikee, which lies between 4 and 5 miles from the left bank, and which

was found on the following morning (the 31st) to be deserted by the Chinese Troops and all the Civil Authorities. The Public Buildings were here destroyed, as far as that could be done without endangering the Town; the population were allowed to take the Grain from the Government Granary, which was very large and quite full of Rice; and the combined Forces having re-embarked, the steamers returned to Ningpo on the evening of the 31st of Deember.

It affords Her Majesty's Plenipotentiary extreme gratification to add that not a single casualty occured during these movements. Mr. Midshipman Lock, of H. M. Ship "Blenheim," was struck on the foot by a spent Jinjal Ball but fortunately escaped with a slight contusion. The cold was intense during the whole period; the Thermometer ranging at night 10 and 12 degrees below the freezing point, but, notwithstanding this fact and the unavoidable exposure, the Troops, Seamen, and Marines all came back in the highest health and spirits.

An unfavourable break in the weather prevented the intended movement on Funghwa being put into execution until the 10th instant. On that Morning, the "Phlegethon" and "Nemesis" started from Ningpo, and were brought up by a bridge across the river about noon. The land Force, with the Lieut. General commanding here landed, whilst the Seamen and Marines, under His Excellency the Admiral, went some miles further up the river in boats. The two divisions arrived simultaneously at the City of Funghwa about dusk, and found it as described by the Chinese Authorities and Troops. The same steps as were adopted at Trikee with regard to the Public Buildings and Granaries were next morning adopted here, and the combined Forces returned to the Steamers, on the after-noon of the 11th, and to Ningpo early on the 12th instant.

Although these operations are of no moment considered in a military point of view, yet their moral and political effect is highly important, and on that account Her Majesty's Plenipotentiary deems it expedient to make the result of them public. They evince our irresistible power, as well as extraordinary forbearance so far as the people are concerned; and it has been ascertained, that such was the consternation, on the news of the descent on Yuyao reaching the Provincial Capital of Hang-chow-foo, (distant above 100 miles,) that the Imperial Commissioners and other high Chinese Officers fled from that city to Soochow, 90 miles further north.

The "Phlegethon" Steamer, and "Bentinck" brig of war, have just proceeded to examine and reconnoitre the Bay of Hong-chow-foo and the Port of Chapoo. GOD SAVE THE QUEEN.

Dated on Board H. M. S. "Blenheim," at Sea, on the 24th of January 1842. (Signed)

HENRY POTTINGER, H. M. Plenipotentiary.

NOTICE.

The undersigned respectfully reminds his Subscribers to the "Morning Star" that the close of the first quarter of the year 1842 is the time for the close of Subscription in advance for the second quarter.

S. TAMPIAHPULLY. *A. M. S.*

விளம்பரம்.

இதினுல் சி. தம்பையாபிள்ளை தன்னிடம் உதயதாரகைப்பத்திரிகைகளைவாங்குகிறவர்களுக்குநேசமாக நினைப்பூட்டுகிறதென்னவானுல், இவ்வருஷ முதற் கந்தாய பத்திரிகைகள் இத்துடனே முடிகிறபடியால் இதன் அடுத்த இரண்டாங் கந்தாயபத்திரிகைகளின் பணத்தையும் வழமைபோல முன்னேறக் கொடுத்தனுப்பவேண்டியது.

அறிவித்தல்.

இத்தைக்கொண்டறியத்தருகிறதென்னவானுல், ௲௮௱௪௨ம் ஆண்டு. ஆடிமாதம். ௧. தி. முதலேயாக ௲௮௱௪௩ம். ஆண்டு ஆனிமாதம். ௩௰. தி. வரைக்கும் யாழ்ப்பாணமும், வன்னியுஞ் சாராயம், கள்ளுக்குத்தகை வருகிற சித்திரைமாதம். இரண்டாந் திகதியாகிய சனிக்கிழமை கச்சேரியில் விற்கப்படுமென்கிறதுதான்.

கொந்தீசுவின் பிரமாணமென்னவெனில் கொள்விலேகாரன் தான்தானே சாராயஞ் சேகரம்பண்ணிக் கொள்ளவேண்டியது—இதற்குமுன் கோவறணமேந்தின் குதங்களாற் சாராயங்கொடுத்துவருகிறமுறை நிறுத்தப்பட்டதாயிருக்குது.

மன்னுரில் சாராயம், கள்ளுக்குத்தகை அந்தத் திகதியில் இந்தக் கொந்தீசுவின்பிறகாரம் மன்னுரிற் கச்சேரியில் விற்கப்படு :.

யாழ்ப்பாணக்கச்சேரியில்.

௲௮௱௪௨ம். ஆ. பங்குனி. மா. ௰௪. திக.

H. O'GRADY,
உதவி ஏசன்று.

அறிவித்தல்.

இத்தைக்கொண்டறிவிக்கிறதென்னவானுல் ௲௮௱௪௨ம். ஆண்டு இரண்டாங் கந்தாயம் பல பல பகுதிகளின் சிறுதானியக் குத்தகை இதின் பின்னுற் காண்கிற திகதிகளில் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் விற்கப்படுமென்றுந்தான்.

பங்குனி மாதம். ௩௰. திகதி. புதன் கிழமை.	தென்மிருட்சி, பச்சிலைப்பளி, கரைச்சி.
பங்குனி மாதம், ௩௧. திகதி. வியாழக்கிழமை,	வடமிருட்சி, வலிகாமம் கிழக்கு.
சித்திரை மாதம் ௧. திகதி, வெள்ளிக்கிழமை	வலிகாமம், மேற்கு. வேலணை, காரதீவு, தீவுபற்றுகள். நெடுந்தீவு.
சித்திரை. மாதம். ௨. திகதி. சனிக்கிழமை.	வலிகாமம் வடக்கு
சித்திரை. மாதம். ௪. திகதி. திங்கட்கிழமை	யாழ்ப்பாணம் பூனகரி.

யாழ்ப்பாணக்கச்சேரி. ௲௮௱௪௨. ஆண்டு. பங்குனி மாதம். ௰௪. திகதி.

H. O'GRADY,
உதவி ஏசன்று.

CONTENTS.—அட்டவணை.

பாண்டிவளநாட்டுச் சரித்திரம் - -	61	Historical Sketch of the Pandian Kingdom - -	61
மகமதுவின் சரித்திரம்	ib.	Life of Mohammed - -	ib.
தென் சமுத்திர தீவில நடந்த சங்கதி - -	62	Missionary Enterprises in the South Seas - -	62
இலங்கைத்தீபக கிறிஸ்துசமயோற்பவ விருத்தாந்தம்	63	The History of Christianity in Ceylon - - -	63
இலக்கணக்களஞ்சியம்	ib	On Tamil Grammar - -	ib.
கடிதங்கள் -	64—66	Answer to the question on Negandu in No. 1. Vol. II. -	65
குறள் - -	ib	Answer to the three questions proposed in No. 1. Vol. II. page 11.	ib
காண்டாமிருகத்தைப் பற்றியது - -	ib	Cural —Of Animals - -	ib.
பஞ்சதந்திரக் கதை -	67	Pancha-Tantra-Katei - -	68
தாவீதெழுதின சங்கீதம்	69	Synonymes - - -	ib.
காகிதப்பிரதியுத்தரம் -	70	Versification of the 6th Psalm	69
புதினச்சங்கதிகள்	ib.	Auspicious occurrences -	ib.
		Answers to Correspondents -	70
		Summary of News - -	71

Printed and Published at the American Mission Press, Jaffna, by Eastman Strong Minor,—Edited by Henry Martyn and Seth Payson.